

İrşad Dergisi

“İSMET”

Ve muhakkak ki, onlar Bizim nezdimizde elbette ki seçilmişlerden, hayırlılardandır.
(Sad Suresi/47)

İÇİNDEKİLER

- 1 MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİDEN GÜLDESTE /DER. LAMİA SEZGİ
- 8 EVVELİ VE AHİRİ TEMİZ MUHAMMED (SAV) /GÜLŞAH HALİS
- 10 İLK TAŞI ATAMAYANLARA/ÖZNUR YALÇINKAYA
- 12 ŞİİR/İLGİN CENGİZ
- 13 MUAZ BİN CEBEL (RA) /BEYZA ASLAN
- 14 AŞK-I İLAHİ'DE BEYAZID-İ BESTAMİ/YELİZ ÇELİK
- 15 MEYMUNE (BERRE) BİNT EL-HARİS / DERYA BAŞDAĞ
- 16 TÖVBE / ELİF ASLAN
- 19 SÖZCÜKLER BİR DÜNYA/ BETÜL YÜCETAŞ
- 20 İSMETİN KANITI: MUCİZE / HÜSNANUR TÜRE
- 22 LEYLA TUBA TOPTAŞ/MÜREKKEB KOKUSU
- 23 ANLAMSIZ İÇ DARLIĞI VE SIKINTI/ NİGARA ÖZAK
- 24 ANNE KARNINDA PSİKOLOJİ/ HÜMEYRA SEVİNÇ YILDIZ
- 27 SOSYAL MEDYA VE AHLAKİ DEĞERLER/BEHIYE KOCA
- 28 DÜNYA/EMİNE ÖZTAŞ
- 30 ÇAY SOHBETLERİ/LATİFE KARATAŞ ÖZBEK & ZEYNEP KOÇDEMİR
- 32 DUYUSAL EL ETKİNLİĞİ/ AYŞEGÜL SÜKÜT

YAZI İŞLERİ

- Gülay CİNDORUK
- Hatice TÜRK
- Emine Nur ÖZCAN

EDİTÖRLER

- Gözde GÜVEN ASLAN
- Gülay CİNDORUK
- Hatice TÜRK

GRAFİK TASARIM

- Aslı ÖREN PÜRÇEK
- Ayşe Betül ŞAHİN
- Behiye KOCA
- Merve KÖSE

İLETİŞİM

- irsadder@gmail.com
- [irsaddergisi](https://www.instagram.com/irsaddergisi)
- www.irsaddergisi.com

MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİ'DEN

GÜLDESTESİ

Selamünaleyküm, Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmet-i Muhammedi hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'e Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp onu yaşama ve yaşatma mücadelesi verenlerden eylesin. Bu akşam inşallah böyle bir kısacık nasihat babında iki tane ayeti kerime hazırladık. Rabbim bizleri de beni de sizi de okuduklarımızı da dinlediklerimizi de yaşamayı nasip ve müyesser eylesin. Ben okuduklarıma dinlediklerime itaat etmeyi sizlere de dinlediklerinize itaat etmeyi Cenab-ı Hak nasip eylesin inşallah. Bu akşamki sohbetimiz Allah'a yönelme ile alakalı. Eskiler buna inabe demiş. Ama bu genel olarak Allah'a yönelme ile alakalı inşallah bu akşamki sohbetimiz.

Birinci okunan ayeti kerime Zümer suresi ayet 54. "Size azap gelmeden önce Rabbinize yönelin ve O'na teslim olun. Sonra yardım olunmazsınız."

İkinci ayeti kerime: Müzemmil ayet 8: "Rabbinin adını zikret ve sadece O'na yönel." Rabbim bizi onlardan eylesin. Buna eskiler bu Allah'a yönelmeye inabe demişler sufi dilinde. Bu ne demek? Bir kimse Allah'a isyan etmese bile günah-ı kebairelerden kendini uzak tutsa bile, o kimsenin yine tövbe edip devamlı Allah'a yönelmesi. Hani Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) Hazretleri ben günde en az 70 kez Allah'a tövbe ederim diyordu ya yani. Hâlbuki sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri'nin Allah'a isyan etmesi düşünülebilir mi, hayır. İşte O'nun o halini yakalamak... Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem günah işlememesine rağmen ve günahattan uzak olmasına rağmen ve bu konuda **ismet** sıfatıyla korunmuş, muhafaza edilmiş olmasına rağmen O'nun günde 70 kez bir rivayete göre 100 kez Allah'a tövbe etmesi...

Şimdi bu son dönemlerde bazı sapkınlar çıktı. Bu sapkınlar Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hz.'nin de günah işlediğini ama o günahından rücu edip tövbe ettiğini söylüyorlar. Biz, o sapkınlardan ve sapıklardan değiliz. Biz Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem **ismet** sıfatıyla sıfatlandığını, kendisinin günah işlemekten uzak olduğunu, korunduğunu ve hiç günah işlemediğine inananlardanız. Biz bir kimse sallallahu aleyhi ve sellem de günah işledi diyorsa, o kimse ehli-sünnete göre küfür ehlidir. Asla onun arkasında namaz kılınmaz asla onun sofrasında oturulmaz, asla onun sohbeti dinlenilmez asla onun peşinden gidilmez. Şimdi böyle bir zamanda ahir zamanda ne yazık ki böyle kimseler çıktı. Bunlar kendilerini profesör olarak din âlimi olarak şeyh olarak şu, bu olarak tanıtıyorlar, öyle

biliniyorlar. Ama bunlar bir de çoğalmaya başladılar çünkü ilahiyat fakültelerinde ne yazık ki böyle bir eğitim veriliyor böyle bir öğretim veriliyor ve ilahiyat fakültelerindeki o çocuklara Peygamberin de, sallallahu aleyhi ve sellem günah işlediği, ama tövbe edip Cenab-ı Hakk'ın onu affettiğine dair Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hz. üzerinde günah kapısını aralıyorlar. Biz onlardan değiliz. Ben onlardan değilim ve onları ehli-sünnet, küfür ehli olarak nitelendirmiş, küfrüne fetva vermiş. Bir kimse Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem günah işlediğini söylese o küfür ehlidir demiş o yüzden sonradan karışan ne yazık ki böyle hani ümmetimin ahir zamanda 73 fırkaya bölünecek bunun 72'si fırka-ı dâledir, biri fırka-ı nâciyedir denilen zamanı yaşıyoruz.

Ne yazık ki Müslümanlar Kur'an ve sünnetin akait çizgisinden uzaklaşıyorlar, ibadet çizgisinden uzaklaşıyorlar. İbadetleri değiştirmeye çalışıyorlar, değiştiriyorlar. Akait yani imanla alakalı, imanın hukukuyla alakalı konuları saptırıyorlar, değiştirmeye çalışıyorlar. Ne yazık ki ahir zamanın bu son döneminde bu tip sapıklıklar ve sapkınlıklar çoğaldı. Hangi birisiyle uğraşalım! Yani o kadar çoğaldılar ki, yani böyle neredeyse günler günleri kovalarken diyoruz ki, ya ben kendi adıma söyleyeyim; ümmetin bu kadar sapkınlığın ve delaletin içine düşeceğini hiç kimse tahmin edemezdi diyorum. Ne yazık ki böyle kimsenin tahmin edemeyeceği bir sapkınlık, hiç kimsenin tahmin edemeyeceği bir delalete doğru koşuyoruz. Rabbim cümlemizi kurtarsın cümle ümmeti Muhammedi de kurtarsın inşallah. İşte yani bu kendisini Allah'a yöneltenler, kendilerini Allah'a yöneltip o yolda yürüyenler, o yolda koşturanlar günah-ı kebaire dalmasalar bile şimdi bir her gün günah-ı kebaire dalanlar var. Bir de her gün dalmayanlar var. Her gün dalanlar mesela her gün içki içiyor, kumar oynuyor. Her gün içki, her gün zina yapıyor. Her gün faizin içinde, gıybetin içinde... Her gün dedikodunun içerisinde, her gün iftiranın içinde, her gün Allah'ın yasakladığı Cenab-ı Hakk'ın asla yapmayın dediği, işte bazı rivayetlerde günah-ı kebaireler yedidir, bazı rivayetlerde dokuzdur dediği Mekki'nin 24 olarak hani bu konuda şerh ettiği hükmettiği günah-ı kebaireler... İşte kimisi bu günah-ı kebairelere devam ediyor. Yani inkıtaya uğratmadan devamlı onu işliyor. İşte o kimse o günah-ı kebairelere tövbe etti kendisini kurtardı ama o kimse bir daha geri dönmek için kendisini sabitliyor. Sabitlemesi lazım. Sabitlemiş olsa dahi günah-ı kebairelere düşmemiş olsa dahi o kimse, tövbe etmeye devam edecek. Hani bizde normalde derslerimizde 100 tane sübhanallah ve bihamdihi sübhanallahil aziym ve bihamdihi estağfirullah el aziym tövbesi var ya, yani bir kimse ola ki Allah muhafaza eylesin kendi kendisine ben günah işlemedim boyutuna yine kendisine o bataklığa sürüklerse bu onun kulağına küpe olsun, biz kendimizi asla öyle görmeyiz. Hiçbir zaman derviş kardeşimizi de öyle görmeyiz. Şeyhlerimizi de öyle görmeyiz. Benim Allah affetsin, böyle söylemek istemem ama meşhur tabirim var ya, ben şeyhimin gözümün önünde günah işlediğini görmedim. Yani işlemiş midir o kapı aralıklı mıdır, evet ama benim gözümün önünde benim gördüğüm duyduğum bir şey olmadı, der mevzuyu kapatırım ben.

Onun da günah kapısı açık mı açık. Benim de açık, herkesin açık. **H. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hariç, ümmeti için herkes için günah kapısı açık.** Sakın şöyle düşünülmesin, şu derviş abimiz, şu derviş ablamız, şu derviş filanca, bunlar günah işlemezler, kapıları

bunların kapalıdır veyahut da zaman zaman bazı dervişlerden duyarım ben. İşte, ben bir hata yapsam bana rüyamda söylerlerdi, işte ben bir kusur işlesem beni ikaz ederlerdi. Ben bu konuda haksız olsam, rüyamda bunu görürdüm veyahut da bana bunu söylerlerdi. Bunun bakın hepsi de küstahlıktır, büyük küstahlıktır, kadını, erkeği, zakiri, nükebbası, şeyhi. Herkesi bağlar bu. Asla böyle bir şey düşünmeyin ve asla böyle bir şey telaffuz etmeyin. O yüzden Rabbim kime ne gösterir bilinmez. Hani Bedir Savaşı'nda Müslümanlar ayrı rüya görüyorlardı, tersine görüyorlardı. Müşrikler de yine tersine rüya görüyorlardı. Bakın, bunları unutmayın hiç. Tersine rüya görebilirsiniz. Rüyaları da kendi kendinize yormayın. Biz onu da yaşadık. Mesela işte Allah rahmet eylesin, biz daha henüz Bayındır'da iken bir arkadaş, Şeyh Efendi Hazretlerini rüyasında sigara içerken görmüş. Vay ortalığı bulandırıyor, rüyamda sigara içerken gördüm, benim rüyam sahih diye. Böyle üç beş kişiye söylemiş, fitne çıkarmış ortalıkta. Hemen fitne çabuk yayılır. Bayındır gibi bir yerde hemen yayılmış, yani o böyle sabahdan sonra söylemiş, öğlen de benim haberim oldu. Ondan sonra öğleden sonra ben hemen onunla görüştüm, dedim anlat rüyanı, anlattı. Dedim çabuk tövbe et, sen günah-ı kebar işlemişsin dedim. Bu kaldı şimdi, dedim neden insanlara böyle anlattın, neden Şeyh Efendi Hz. üzerinde böyle bir iftira attın? Sen dedim onun günah işlediğini gördün mü? Hayır? Gözünle gördün mü? Hayır. Kulağınla duydun mu? Hayır. Sen gördüğün rüyayı kendi kendine tevil etmişsin. Gördüğün rüyanın tevili bu değil. O zaman bu fakirde rüyanın tevili var. Sen şeyh Efendi Hazretlerini böyle görmüşsün, kendini aynada görüyorsun. Onlar birer ayna. O bir ayna dedim. O yüzden sen günah-ı kebar işlemişsin. Dedim işlediğin günahı da söyleyeyim mi? Söyle dedi. Dedim hemen bunu fitne gibi ortalığa yaydın, gıybet etmişsin, gıybete düştün. İşte dedim günah-ı kebar bu. Gördüğün rüyayı kendi kendine şerh ettin. Kendi kendine tevil ettikten sonra Şeyh Efendi'nin kendi kendine günah işlediğine hükmedip bunu etrafa anlatmaya başladın, dedim günah işlemiştir, işlememiştir bu ayrı bir mesele. Ama sen dedim bununla gıybet ettin. Eğer işlemediyse iftira ettin, dedim zahiren bakacağız. Şeyh Efendi sigara içeriyor mu içmiyor. Sen onu sigara içerken gördün. Sen derdin ki şimdi millete, ben onu sigara içerken gördüm rüyamda, ona iftira atmış oldun mu? Kaldı şimdi bu. Ben ne yapacağım şimdi dedi, valla gideceksin helallik alacaksın, tövbe edeceksin dedim. Fitneyi de toparlayacaksın dedim. Başka türlü de bunun altından kalkamazsın. O da böyle kendi kendine dervişim hükmünde bulunuyor. Böyle iyi dervişim, o yüzden bu meselelerde öyle iddia yoktur. Hepimiz için günah kapısı, büyük günah kapısı açıktır. İşleyelim işlemeyelim biz günde yüz kez Allah'a tövbe ederiz. Bu günahlarımızın affına, mağfiretine sebep olur. Ama meseleyi burada bırakmamak, bunu devam ettirmek, Allah'a teslim olmak, O'na yönelmede devamiyet kesb ettirmek. Yani biz kılamadığımız namazlar için tövbe ettik, geri döndük, rücu ettik, o zaman bir daha namazı gevşetmemek veyahut da biz günah-ı kebar işliyorduk, günah-ı kebirden geri döndük, rücu ettik, tövbe ettik. Allah tövbe edenlerin tövbelerini kabul eder. Kim af ü mağfiret isterse, geri dönerse, yapmış olduğu hatadan, günahından, kusurdan, yanlıştan, eksiklikten tövbe edip geri dönsün. Bir de şunu unutmayın, şunu hiçbir zaman unutmayın, ibadetler için, tövbe için, zikir için, hayırlı ameller için, Allah'tan yardım isteyin. Böyle kibirlenip de kendi kendinizi kibir deryasına atıp da sanki böyle istediğim zaman tövbe edermişim, sanki böyle istediğim zaman namaz kılarmışım, istediğim zaman ibadet

edermişim, böyle kendi kendinize küstahlaşmayın. Bu insanda ibadet, hayırlı ameller, insanda küstahlık oluşturmasın. Sana Allah nasip ederse sen tövbe edersin. Gayret etmek sana ait. Çalışmak, istemek sana ait. Halk etmek, ona ait. Eğer o halk etmezse, sen istediğin kadar yırt kendini, sen tövbe edemezsin, sen zikrullah edemezsin. Cenab-ı Hak senin manevi rızkını keserse, sen parmağını dahi oynatamazsın. Sen zikrullah halakalarından uzak kalırsın. Farkına bile varmazsın. Allah'ın lütfudur, ikramıdır. Allah'ı zikrullah, zikredilen cemaatlerin içerisinde bulunmak, tövbe etmek, Allah'ın lütfu, ikramı, ihsanıdır. Hele son nefese kadar tövbeni sabit tutup, o tövbede durmak ancak Allah'ın inayetiyle, lütfuyla, ikramıyla, ihsanıyla mümkün olur. O yüzden kendimizi kibir deryasına atmamalım. İstedığımız zaman zikrullahı gideriz, biz o zikrullah halakasına otururuz, oturamazsın. Cenab-ı Hak sana nasip etmezse, sana kısmet etmezse, senin önünü açmazsa, senin kapını aralamazsa, sen Allah bile diyemezsin dilinle. Unutur gidersin. Allah hiç kimseye kendini unutturmasın. Böyle bir gaflete düşürtmesin. Kendi kendimizi kendi elimizle helak etmeyelim. Kendi elimizle, kendi nefsimizi ateşe atmamalım. O yüzden zaman geçer, gün geçer, devran döner, sen evde oturur olursun, burada zikrullah devam ediyor otur daha. Sen kendi kendine uzaklardan öyle bakar kalırsın. Gidemezsin de, yapamazsın da. Nefis vurursa insanı, hareket edemezsin. O yüzden dergâhını, hangi dergâha gidiyorsan gidin, hangi şeyhe intisap ettiyseniz edin, bu umumi söylüyorum bunu. Şeyhinize sımsıkı yapışın, dergâhınıza sımsıkı yapışın, derslerinize sımsıkı yapışın, orada devam edin ve Allah'tan bu konuda yardım isteyin. Deyin ki: Ya Rabbi, bana yardım eyle, ben zikrullahıma gidebileyim. Bize yardım eylesin, biz her gün dersimizi çekebilelim, her gün tövbemizi, zikrullahımızı, salat u selamımızı getirebilelim. Yoksa o yardım etmezse, dilimize ağır gelir tevhit. O yardım etmezse, dilimiz tevhide dönmez. O yardım etmezse, kalbimiz tevhide dönmez. O yardım etmezse bizim dilimiz zikrullahıya dönmez. O yardım etmezse dilimizden zikrullah kalbimize inmez. O yardım etmezse kalp kapısından sonra sır kapısına, tevhidimiz, zikrullahımız gitmez. O yardım etmezse, sır kapısından, ruh kapısına o zikrullah ermez veyahut tersinden gider kimisi. Kalpten sonra ruha, ruhtan sonra sırra gider. Bunun öğretisi farklıdır, onun yetiştirilmesi de farklıdır. Allah yardım etmezse, Cenab-ı Hak lütfetmez, ikram etmezse, sana o kapıyı açmazsa, senin zikrullahın dilinde kalır. Dil de kalbe tecelli etmez.

Derviş kardeşler, canım kardeşlerim benim, zikrullah kalbe tecelli etmeli, zikrullahın kalbe tecelli etmesi için de ardındaki ayet-i kerime ne, Müzemmil "Rabbini zikret, sadece O'na yönel." Madem ki sen inabe ehli oldun, sen günah-ı kebairlerden kendini muhafaza ediyorsun, ve tövbende sabit kalıyorsun, ibadetlerinde sabit kalmaya çalışıyorsun, senin bu sabitliğini destekleyecek, orada sana bu manevi kuvveti verecek, orada senin maneviyatını kuvvetlendirecek şey Allah'ı zikir. Cemaatleri kötülemek için söylemiyorum, Allah'ı zikirden uzak cemaatlerin, Allah'ı tam manasıyla zikretmeyen ehli sufinin zaman içerisinde ayağının kayması, zaman içerisinde namazı, abdesti, orucu, terk etmesi zaman içerisinde dünyaya dalması, zaman içerisinde ehli dünya olması, zaman içerisinde ne yazık ki ehli dünya olurken, haramı helale terk etmesi, bırakması... Ehli dünya olurken, ne yazık ki iyi bir derviş iken, nefesine uyup, dünyaya uyup, kendisini helak etmesi veyahut da bir cemaatte, bir tarikatta, bir topluluğun içerisinde bulunurken, ne yazık ki oradaki konumunu, durumunu, ihlaslı

durumunu kaybetmesi... Bunların hepsinin de temel sebeplerinden birisi kaybetmelerine, Allah'ı zikirden uzak durmaları, birisi Allah'ı zikirden uzak durursa, Allah'ı zikretmezse o Allah'a tam manasıyla yönelmiş olmaz. Sebep? Allah'a yönelmesi için onun kalbinin harekete geçmesi gerekir. O, zikrullah onda oturması gerekir. Cenab-ı Hak, Müzemmil ayet 8'de "Rabbinin adını zikret ve sadece O'na yönel ." Bak sadece O'na yönel. "İyyake nabüdü ve iyyake nestaiyn." sırrına ermek. Ancak sana ibadet eder, ancak senden yardım dileriz. Allah'a yönelmek, artık o sufi her şeyi ile Allah'a yönelecek. Sakın şunu düşünmeyin, bizim yolumuz ruhbanlık yolu değildir. Hani üç kişi, üç tane sahabe her birisi dedi ki hiç uyumayacağım, birisi dedi ki devamlı oruç tutacağım, birisi dedi ki evlenmeyeceğim, hiç cima etmeyeceğim. Cebrail aleyhisselam, Allah Resulü sallallahu aleyhi ve selleme bunu bildirdi. Bunlara dedi ki, size ne oluyor? Allah'tan en fazla korkanınız benim. Uyurum, Allah'tan en fazla korkanınız benim, iftar ederim, yerim. Allah'tan en fazla korkanınız benim, evlenirim, nikâhlanırım, cima ederim dedi. Size ne oluyor ki dedi. Bizde ruhbanlık yok. Biz Allah'a yöneldik deyip de dünyayı terk etmek yok. Biz Allah'a yöneldik deyip de işimizi gücümüzü boşlamak, işimizi gücümüzü terk etmek yok. Sakın sakın böyle bir derviş profili istemiyorum. Sakın ha, herkesin işi olacak, herkes işine titizlikle devam edecek, herkes çalışacak, herkesin dünyadan da ahiretten de ülkesinden de ülkesinin siyasetinden de zarardan, faydadan her şeyden haberi olacak. Entelektüel bir derviş olacaksınız. Okuyun, kendinizi yetiştirin, genişletin, geliştirin. Okuyun bol bol hadis okuyun, tefsir okuyun. Boş geçirmeyin günlerinizi. Fıkıh okuyun. Yarın öbür gün birisi sakalınıza bakıp , saçınıza bakıp dervişliğinize bakıp bir soru sorduğunda, abuk sabuk bir şey cevap vermeyin. Her bir derviş etrafındaki insanlara ilim olarak ışık tutmalı, ihlas olarak ışık tutmalı, samimiyet olarak ışık tutmalı. Dervişin cahili şeytanın maskarası... Sakalı bırakmışsın ağzında küfür, ağzında gıybet, ağzında dedikodu. Sakalı bırakmışsın elinde sigara, ağzında sigara. Sakalı bırakmışsın eşine hakaret ediyorsun, çocuklarına hakaret ediyorsun. Dervişim diyorsun, ortalığı kırıp geçiriyorsun. Yunus demiş ya böyle dervişlik dursun diye. Evet, böyle dervişlik dursun. Derviş dediğin temizdir, kıyafeti, kılığı, saçı, sakalı, derli topludur. Bir yere giderken derli topludur. Konuşması derli topludur. Ahlakı derli topludur. Eşine, çocuğuna, arkadaşlarına, derviş kardeşlerine konuşurken, edepli, adaplı düzgün konuşur. Dervişin bir vizyonu olur, ona baktığın zaman insanın aklına Allah gelmesi lazım. Ona baktığı zaman o kimsenin Allah'ı sevmesi lazım. Bakın Allah'ı sevmesi lazım. Palas pandıras derviş olmaz. Dervişin kılığı kıyafeti düzgün olur. Bu lüks giyinmek değildir. Temizdir, derlidir, topludur. Konuşması derli topludur. Haramlardan kendini uzak tutar. Böyle göz göre göre insanların içerisinde günah-ı kebaireleri işlemez. Herkes şöyle der, görüyor musun dervişim diyen adamı haram işliyor. Görüyor musun bu dervışı haram işliyor. Görüyor musun böyle derviş olacağına olmaz olsun. Böyle derviş olacağına yok ya bu dergâha gidilmez demesin. Sen sakalını bırakmışsın bir tutam miktarında uzatmışsın, sakalına dosdoğru bak, tara, tertemiz olsun sakalın. Sen normalde bol pantolon giyiyorsun, ütülü olsun. Karman çorman kırışık pantolonla dolaşma. Gömleğini ütüle dosdoğru. Eşinden bekleme, erkekler, bunu size söylüyorum. Kendiniz ütüyapmasını bilin. Kendiniz yıkamasını bilin. Söküğünüzü dikmesini bilin. Sünnet bunları yapmak... Öyle hanım yapacak diye zoraki bir şey de yok. Hanımınız yapmayabilir. Kendiniz yapın. Hanımlarınız rahat etsin. Hanımlarınız biraz daha rahat olsunlar

biraz daha rahat olsunlar, iyice nefislerine uysunlar. (Burada tebessüm eder.) Sakın hiçbirisini de üzmezin. Sakın benim pantolonum nerede, benim gömleğim nerede, bunu yıkamadın mı onu ütülemedin mi bunlar tehlikeli sorular, tehlikeli sözler sakın ha. Ben filanca renk pantolonu arıyordım, ne yapacaksın dediğinde, ütümü yapacağım de yumuşak bir şekilde. O ütülendi mi, ütülenmedi mi, hayır, dervişlik önce hanımla iyi geçinmekten geçiyor. Hanımlarınızı üzmezin, kırmayın, incitmeyin. Onlar Hz. Mevlana demiş ya, “İncinsen de incitme.” Bunu kimin için söyledi, eşler için söyledi. Sakın incinseniz de eşlerinizi incitmeyin. Siz onların helalliğini almaya bakın. Cennet onların helalliğinin kapısının arasında, dermişim, hiçbirisi de size hakkını helal etmezmiş. (Burada tebessüm eder.)Cennet bizim kapımızda diye ne oldu, Efendi söyledi, ben affetmezsem Cennet’i göremezsin derler mi, el cevap derler. O yüzden aman eşlerinizi kırıp incitmeyin. Allah muhafaza eylesin. Ama derviş böyle olmalı. Bakın gittiğiniz yerde, yürüdüğünüz yolda, sokakta, girdiğiniz toplumda, herkesin gözü sizde olur. O yüzden diş bakımınız, vücut bakımınız, kılık kıyafet bakımınız, düpdüzgün olmalı. Derviş öyle olur ve o kimse Allah’ı zikredecek. Allah’ı zikrettiği için, zikir bu dışı temizlendi, düzeldi. Zikrullah da onda yerleşti. Kalbine bunu görenin aklına hemen Allah gelecek çünkü. O zikrullah onun kalbine yerleşti, onu görenin hemen aklına Allah gelecek. Artık o kimse Allah’a yönelmiş denilir. O insana baktığında Allah hatırına geliyor, o kimse Allah’a yönelmiş her şeyiyle. O her şeyiyle Allah’a yöneldiği için ona bakan kimsenin aklına Allah geliyor. Şimdi bazen esnaflık yaparken, böyle bir şey yaparken hep başımıza gelir. Ben mal almaya gitmişim mübarek insan , ben sana din öğretmeye gelmedim veya senden din öğrenmeye de gelmedim. Giriyorsun içeriye “Selamünaleyküm, Aleyküm selam,” işte şu kaç para olur, bu kaç para olur. O tabi kendini kaybediyor illa ki muhabbeti dine getiriyor. Sen dinden hani diyorsun ticaret yapacağız, dünyevilik iş oraya dalalım diye uğraşıyorsun, o diyor ki hacı abi bu böyle miydi, bu böyle miydi ticaret bitti. Başlıyorsun bu sefer nalına da mihına da vurmaya. Hem dini anlatıyorsun. Biz adama alışveriş yapmaya gittik adama din anlattık ders verdik çektik gittik. Onun aklına çünkü Allah geldi, seni gördü onun aklına Allah geldi. Seni görünce onun aklına Allah gelmeli. Bu neyle alakalı, bu senin Allah’ı zikretmenle, Allah’a yönelmenle alakalı ve düşünün bunu, bunu kendinizce tefekkür edin, tekrar söylüyorum. Zikrullah dilden kalbe tecelli edecek. Dilden kalbe tecelli edince, dil ile zikir, bu çok ağır bir ibare olacak tabir olacak ama onun için artık geri dönüş şirk gibi olur. O geri dönüşe dikkat edecek, sebep, o çünkü normalden yukarı doğru gitti onun geri dönüşü olmayacak. Hani Allah affetsin bu dinden çıkmak gibi değil ama ona öyle bir o kimsede tecelli etmesi lazım yani o kimse sanki dinden çıkıyormuş gibi, dinden çıkmış gibi, kendi kendisini disiplin etmesi lazım. Hani sahabeler korkarlardı ya, tekrar müşrik günlerine dönmekten korkarlardı, bakın tekrar müşrik günlerine dönmekten ayaklarının kaymasından korkarlardı. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem başlarındayken gözlerinin önündeyken onlarda böyle bir korku hâsıl olurdu.

Zikrullah kalbe tecelli edince bu korku o kimsede olur. O tekrar geriye rücu etmemek için onun kalbinde bir korku olur. Bu korkuyu o kimse yaşamalı. Allah’ı zikrederken dilden kalbe yerleşmeli, kalpten sonra diyelim ki sırta yerleşti, genelde bizde böyle gider, Kalpten sırta yerleşti, sırdan tekrar kalbe rücu etmesi onun için müşriklik gibidir. Onun Allah’a

yönelmesinde, Allah'a koşmasında eksiklik vardır. Allah'a koşmasında eksiklik olması için o kimse sırdan kalbe geri dönüş yapar ki Allah muhafaza eylesin şeytan onun üzerinde galip geldi o esnada. O, şeytani sevindirdi. Sırdan ruha çıkar zikrullah. Ruh ile zikrullah olur. Artık o kimse seyr-i sülukta sona doğru gidiyor. Sırta düşmesi onun için müşriklik olur. Rabbinin adını tam zikretmedi ve Allah'a koşmadı, her şeyiyle O'na yönelmedi, tekrar söylüyorum, her şeyiyle O'na yönelmesi, haramlara helallere dikkat etmesi, yanlışlıklara, eksikliklere dikkat etmesi, ibadetlerine dikkat etmesi, hayatına dikkat etmesiyle mümkün olur. Bu demek değildir ki o kimse işini gücünü bırakacak. Tekrar bunun altına not olarak söylüyorum: İnşirah suresi ayet 7-8 "İşini bitirince hemen O'na yönel ve koş." Günlük mesaini yap. Yaparken de zikrullahını da yap. Günlük işlerini yap, zikrullahını da yap. Bitti mi işin sen o zaman Rabbine yönel. Vaktine göre saatine göre yapılması gereken ibadetlerini bir tamam yerine getir.

Rabbim bizi onlardan eylesin. Rabbim zikrullahı kalbine yerleştirdiklerinden eylesin. Rabbim zikrullahı sırrına yerleştirdiklerinden eylesin. Rabbim zikrullahı ruhuna yerleştirdiklerinden eylesin. Rabbim kalbine inşirah verdiği kullarından eylesin. Rabbim kalbini kendi muhabbetullahı ile doldurduğu kullarından eylesin. Ecmain. Allah razı olsun.

(Üstad Bayındırlı Hacı Mustafa Özbağ Beyefendi'nin 25.05.2023 tarihli Perşembe sohbetidir.)

Sohbeti sesli dinlemek için:

Yazıya Çeviren: LAMİA SEZGİ

EVVELİ VE AHİRİ TEMİZ MUHAMMED

(Sallallahu aleyhi ve sellem)

İslam inancında insanlar temiz ve günahsız doğar. Ancak zaman içerisinde hata ve yanlışlıklara, günahlara, haramlara dalarak masumiyetini yitirir. Ancak Allahu Teala'nın göndermiş olduğu peygamberleri istisnadır.

İsmet, peygamberlerin günahattan korunmuş olduğunu ifade eden terimdir. Sözlükte "engel olmak, gelebilecek zararları bertaraf edip korumak" anlamına gelmektedir.

Peygamberlerin tebliğ ettikleri konularda yalan söylemeleri Allah'ın kendilerini görevlendirmekle kastettiği hikmete ters düşer. Bu hususta Allah (celle celaluhu) "Eğer o bazı sözler düzenleyip bize isnat etseydi, hemen sağ elinden yakalar ve can damarını keserdik, hiçbiriniz ona yardım edemezsiniz." buyurmaktadır. (Hâkka Suresi, 69/44-47)

Nitekim, âlimler "... Senin geçmiş gelecek bütün günahını Allah'ın bağışlaması..." (Fetih Suresi, 48/1-3) mealindeki ayette bağışlandığı bildirilen günahı, fiilen işlediği yahut işleyeceği bir günah olmayıp beşer olması hasebiyle kendisinde bulunan günah işleme potansiyelidir. "İsmet" sıfatı, peygamberlerdeki günah işleme imkânının fiiliyata geçmesini önleyen ilâhî bir korumadır ve ayetteki af bu manadadır şeklinde yorumlamışlardır.

Bütün peygamberler gerek peygamberliklerinden önce gerekse peygamberliklerinden sonra hiçbir şekilde büyük günah işlememişlerdir. Siyer kitaplarında Resul-i Ekrem'in nübüvvetten önceki döneminde puta tapmadığı, putlar üzerine yemin etmediği, putlar adına takdim edilen yiyeceklerden yemediğine dair pek çok rivayet vardır. (İbn Hişâm 181-183.)

Ancak, bazı peygamberler hata yoluyla, unutmak veya daha iyiyi terk etmek suretiyle, bizim bildiğimiz şeklin dışında "zelle" denen bazı hatalar işlemişlerdir. (Muvazzah İlm-i Kelâm, 84; Fıkıh-ı Ekber Şerhi, s.154) Yaşanan zellelere örnek olarak Hz. Âdem'in (aleyhisselam) yasak ağacın meyvesinden yiyerek cennetten çıkarılması, Hazreti Yunus'un (aleyhisselam) otuz üç yıl gibi uzun bir müddet tebliğde bulunduğu halde, yine de halk üzerinde bir tesir vücuda gelmemesinden dolayı Cenabihakk'ın izni olmadan kavmini bırakıp ayrılması, Hazreti Musa'nın (aleyhisselam) bir adama taş atıp o kişinin de ölmesi gibi. Peygamberlerin "zelle"lerine bir günah gözüyle bakmamak gerekir. Çünkü günah azabı gerektiren bir şeydir. Peygamberler ise zellelerinden dolayı herhangi bir cezaya uğramayacaklardır. Ancak Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) için zelleler de söz konusu değildir.

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

Rasulullah Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) henüz çocukluk çağındayken yaşadığı hadiseyi bizzat kendisi şöyle anlatır: *"Ben, Sa'd bin Bekroğulları yanında emzirilip büyütüldüm. Bir gün süt kardeşimle birlikte evlerimizin arkasında kuzuları olatıyorduk. O sırada yanıma beyaz elbiseli iki kişi geldi. Birinin elinde içi karla dolu bir altın tas vardı. Beni tuttular, göğsümü yardılar. Kalbimi de çıkarıp yardılar. Ondan siyah bir kan parçası çıkarıp bir yana attılar. Göğsümü ve kalbimi o karla temizlediler."* (Sîre, 1/175; Taberî, 2/128)

Bu ve benzer zahiri ve batını temizlenmeler bize gösteriyor ki, O (sallallahu aleyhi ve sellem) günah, hata veyahut kusur işleme yaşına gelmeden bizatihi Rahman'ın korumasında ve hususi gözetimindeydi.

Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) peygamberliğinin ve dolayısıyla İsmet sıfatının kendisinde zirve bir şekilde tecelli ettiğini bildiği halde kimi rivayetlerde günde 70, kimisinde de 100 kez tövbe ettiğini biliyoruz. Bizler tövbeyi başlı başına bir zikir, ibadet ama çoğu zamanda günahlarımız için af dilemek olarak uygulasak da Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) *"Kalbimin perdelendiği oluyor ve ben günde yüz defa Allah'tan af ve mağfiret diliyorum."* (Müslim, Zikr, 41) diyerek tövbeye başka bir boyuttan baktığını anlatmaktadır.

Zaten Rasulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) günahının ve zellesinin ne olduğunu araştırmaya girişmemiz caiz değildir. Çünkü Peygamber'in zellesini araştırmak noksanlık ifade eden hususlardandır. Bu konuda araştırmaya girişen kişinin küfründen korkulur.

Rabbim bizleri de tertemiz Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) layık olanlardan eyesin inşaallah.

GÜLŞAH HALİS

İLK TAŞI ATAMAYANLARA

İslam inancında, Peygamberlerin sıfatları arasında sayılan ismet, bütün mezheplere göre vaciptir. Allah'ın peygamberlerine verdiği bu sıfat, peygamberliğin eda edilebilmesi için ve peygamber göndermedeki faydanın yok olmaması için gerekli addedilmiştir. Allah'ın kulunu cezalandıracağı kötü şeylerden koruması demek olan ismet, peygamberlerin Allah tarafından günah işlemekten korunması şeklinde terimleşmiştir. İsmet kavramının peygamberlerle sınırlı tutulmuş olması ümmetin büyük çoğunluğunu teşkil eden kitle (sevâdı a'zam) açısındandır. İbn Abbas gibi erken dönem tefsirlerine bakıldığında ondaki ismet inancının **"Allah'ın Peygamberlerini büyük günah işlemekten koruması"** şeklinde olduğu anlaşılmaktadır.¹ Bu korumanın peygamberlikle birlikte mi yoksa öncesinden itibaren mi başladığı sorusunun cevabını yine bir nakilde bulmaktayız:

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Hazretleri buyurdular ki:

"Cahiliye ehli gençlerinin yaptığı hiçbir şeyi yapmadım. Ancak iki defa yapmak istedim, Allah beni onlardan korudu. Ailemin koyunlarına baktığım bir gece arkadaşıma, Mekkeli gençlerle eğlenmek için Mekke'ye gitmek istediğimi ve koyunlarıma da bakmasını söyledim. Arkadaşım kabul etti ve Mekke'ye gittim. Mekke'nin girişinde çalgı sesleri kulağıma geldi. Oraya doğru gittim ve sordum, "Bu nedir?" Bana, falanca kişi şununla evleniyor dediler. Oturup onları izlemek istedim. O esnada uykuya daldım ve güneş doğana kadar uyanmadım, bu nedenle çalgı seslerini duymadım. Sabah arkadaşımın yanına döndüm. Bana ne yaptığımı sordu. Ben de bir şey yapmadığımı söyledim.

Mekke'de gördüklerimi ve uyuyakaldığımı anlattım." Peygamberimiz şöyle devam etmiştir: "Yemin ederim ki Allah bana nübüvveti ikram edene kadar artık böyle bir şey yapmak içimden gelmedi."²

Peygamberlerin ismet sahibi olmasının yanında, peygamber olmayan bazı özel kullar için de adına ismet diyemesem de farklı bir hukuk olabileceğine dair yine Hazreti Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) Efendimizin Hazreti Ali (radiyallahu anh) için yaptığı duayı örnek verebiliriz gibi geliyor bana, en doğrusunu Allah bilir:

*"Allah'ım, ona veli olana veli ol, ona düşmanca davranana düşmanca davran, onu seveni sev, ona buğz edene buğz et, ona yardım edene yardım et, onu yardımsız bırakanı yardımsız bırak, **Hakkı onun döndüğü yere döndür.** Dikkat edin, buna şahit olanlar olmayanlara tebliğ etsin."³*

1. GÜNAYDIN Fatma, İlk Dönem Tefsir ve Hadis Litaretüründe İsmet İnancı, İstanbul, 2023

2. Beyhaki, Delailü'n-Nübüvvet, 2/33-34

3. Hadis-i Şerif, Ahmed b. Hanbel

Peki onların bu özellikleri yanında görevleri nedir? Tebliğ. Evet, günah işleme ve günahından tövbe etme kapısı açık olan bizlere rehberlik edip Allah'a ulaştırmak. Kendi nefsimizde aşağılık kompleksine düşüp peygamber ve Allah dostlarını bizimle aynı görüp makamlarını inkâr etmek yerine, bize yardımcı olacakların bazı üstün özelliklerle donatılması gerekliliğini özümseyerek Hakk'a tabi olmakla kurtuluşa ereriz. Yoksa kendilerine peygamber gönderildikten sonra peygamberlerine eziyet edip asilerden olan, kadir kıymet bilmeyen, kendine uzatılan yardım elini tutup kolunu koparmaya çalışan nankör cahillerden oluruz Allah muhafaza eylesin.

Peki biz bu hikâyenin(!) neresindeyiz dersenez eğer; değerlendirmesini bilirsek çok güzel bir yerindeyiz derim:

*“İsa mabede girince, yazıcılar ve Ferisiler kendisine zina suçu işlemiş bir kadın getirdiler. Aralarında dediler: ‘Eğer onu kurtarırsa, bu Musa'nın kanununa aykırıdır ve böylece onu suçlarız; eğer mahkûm ederse, bu kendi akidesine aykırıdır, çünkü o merhameti tebliğ etmektedir.’ Bu şekilde İsa'ya varıp, dediler: ‘Muallim, bu kadını zina ederken bulduk. Musa, böylesinin recmedilmesini emretmişti; buna sen ne dersin?’ Bunun üzerine İsa eğilip, parmağıyla yerde bir ayna yaptı ve içinde herkes kendi kötülüklerini gördü. Cevap için sıkıştırırlarken, İsa doğrulup parmağıyla aynayı gösterdi ve dedi: «**Aranızda günahsız olan ona ilk taşı atsin.**» Ve yeniden eğilip, aynayı çizdi. Bunu gören insanlar, en yaşlısından başlayarak bir bir çıktılar, çünkü kirli işlerini görünce utanıyorlardı. İsa yeniden doğrulup, kadından başka kimseyi göremeyince dedi: «Kadın, seni ayıplayanlar nerede?» Kadın ağlayarak cevap verdi, «Rab, gittiler; eğer beni bağışlarsan, Allah sağ ve diridir ki, bir daha günah işlemeyeceğim.» O zaman İsa dedi: «Allah'ı tesbih ederim! Huzurla yoluna git ve bir daha günah işleme, çünkü Allah beni seni mahkûm etmek için göndermedi.» Sonra, yazıcılar ve Ferisiler toplanınca, İsa kendilerine dedi: «Söyleyin bana; eğer sizden birinizin yüz koyunu olsa ve onlardan birini yitirse doksan dokuzunu bırakıp, onu aramaya gitmez misiniz? Ve onu bulunca, onu omuzlarınıza atıp, komşularınızı çağırarak, onlara demez misiniz? «Benimle birlikte sevinin, çünkü, yitirdiğim koyunu buldum.» Mutlaka böyle yaparsınız. «Şimdi söyleyin bana, Allah'ımız, dünyayı kendisi için yarattığı insanı daha mı az sever? Allah sağ ve diridir ki, tövbe eden günahkâr üzerine Allah'ın meleklerinde böylesine bir sevinç meydana gelir; **çünkü, günahkârlar Allah'ın rahmetini bildirirler.**»⁴*

Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) bize öğrettiği muhteşem bir dua, adeta insanın günah işleyip de Allah'a böylesine samimi bir tövbe duasıyla niyaz edebilmesine şükredesi geliyor:

"Ey Allah'ım! Hatamı ve cahilliğimi bağışla, işimdeki aşırılığımı, onu sen benden daha iyi bilirsin. Ey Allah'ım! Bilerek ve bilmeyerek, kasıtlı ve kasıtsız işlediğim günahlarımı bağışla ve bütün bunlar bende var. Ey Allah'ım! Senin benden daha iyi bildiğin yaptıklarımı ve yapacaklarımı, gizlediğimi ve açığa vurduğumu bağışla, sen her şeyi hakkıyla verensin ve erteleyensin ve Sen her şeye gücü yetensin.”⁵

Âmin.

Öznur YALÇINKAYA

4.Barnabas İncili, 201

5.Buhari, Müslim.

Göğsünde bir derin nefes şeklinde hep duran hüzünde
Sevinci bulmak..
Bir bülbül olup
Kırmızı gül dalının dışındaki her şeye kör olmak,
"Ya yüzüme bakmazsa" korkusuyla aşıkları vazgeçirdiğin tüm
günahlar
Senin varlığına delil,
İsmet sıfatını nurdan bir kaftan gibi aşıklarına geydiren sen,
Eksilenler, artanlar, değişenler, gidenler..
Sevdanın dışında
Gözyaşımın başkaca şahidi yok
Güle dönmüş yüzün
Toprağın bana da can,
Senden başka kapı yok,
Her gün tazelenen ve artan,
Her gün senin tarafından korunan sevda,
Kadife yapraklarının kokusunda can vermeye geldim

ILGIN CENGİZ

MUAZ BİN CEBEL

İslam'ın ilmek ilmek her gönle işlenmeye başladığı, Medine'de hac mevsiminde yapılan ikinci Akabe'de Fahri Kainat Efendimize biat eden yetmiş beş kişiden biri de Muaz Bin Cebel'dir. Bu öyle bir biattır ki Cenab-ı Hak Akabe'de biat eden Müslümanlar hakkında Tevbe suresi 111. ayeti kerimede şöyle bahsetmektedir: *"Allah, müminlerden, canlarını ve mallarını, kendilerine Cennet üzere satın almıştır: Allah yolunda çarpışacaklar da öldürecekler ve öldürülecekler. Bu, Tevrat'ta da İncil'de de Kur'an'da da Allah'ın kendi üzerine yüklediği bir ahittir. Allah'dan ziyade ahidine riayet edecek kim vardır? O halde yaptığınız alışveriş ahdinden dolayı size müjdeler olsun! Ve işte o büyük kurtuluş budur."*

Gençliğinin başında henüz 18 yaşındayken İslam nuruyla tanışan Muaz (radiyallahu anh), ömrünü İslam davası uğrunda geçirmiştir. Birçok cihada katılmış, kabilesini temsil ederek sancaktarlığını yapmıştır. Allah Rasulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) tavsiyesiyle Kuran'ın tamamını ezberleyenlerden olmuştur. . Hicretin üzerinden seneler geçmiş; Rasulullah her bir diyara elçiler, kadılar ve zekat memurları göndermeye başlamıştır. İslam'ı yaymak, yaşatmak için bir meşale olan güzide sahabe Muaz bin Cebel'i (radiyallahu anh) Yemen'e elçi ve kadı olarak göndermiştir. Allah Rasulü (sallallahu aleyhi ve sellem) Muaz'a (radiyallahu anh) kadılık yaparken nasıl hükmedeceğini sorduğunda o; Kuranı Kerim'e bakacağını, orada da bulamazsa Rasullah'ın sünnetlerine bakacağını, orada da bulamazsa kendisi hükmedeceğini dile getirmiştir. Verdiği cevaplardan oldukça mesrur olan Rasullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Allah'a bu konuda hamdederek, Muaz bin Cebel'e (radiyallahu anh) "Müjdeleyin, nefret ettirmeyin; kolaylaştırın zorlaştırmayın." diyerek nasihatlerde bulunmuştur. Fahri Kainat Efendimiz, Yemen heyetini uğurlama sırasında Muaz'a, geri döndüğünde kendisiyle bir daha görüşemeyeceklerini, kendisinin kabrini bulacağını söyleyince canından çok sevdiği Allah Rasulü'nü bir daha görmeyecek olmasından dolayı ağlamaya başlamıştır. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Muaz'ın yanan yüreğine bir merhem gibi teselliler kondurarak görevine uğurlamıştır. Uzun yıllar görevini icra ettikten, Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Efendimizin vefatından sonra Yemen'den dönmüştür.

Muaz bin Cebel, Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) tarafından "Muaz ne iyi adamdır!" diyerek övülmüş, onun alimlerin önünde yürüyeceğini müjdelemiştir. Gecelerini ibadetle geçirir, biraz uyuduktan sonra ibadetlerini yapar ve bu uykudan da sevap alacağını söylemiştir. Helali haramı çok iyi bilen, ömrünü İslam'a adanmış, İslami bir konuda fikrine danışılan kimselerden olmuştur. Rabbim bizleri onların yolunda eylesin. Sözlerimizi bu güzide sahabenin şu sözlerle bitirelim:

"İnsanlarla az, Rabbinle çok konuş; belki o zaman kalbin Rabbinizi görür."

Beyza ASLAN

Aşk-ı İlahi'de Bayezid-i Bistami

Sevenlerden bir seven, büyük İslam âlimi, onu tanıtırken, ifade ederken Allah'a (celle celaluhu) ve Peygamberimiz'e (sallallahu aleyhi ve sellem) tam bir âşık ifadesi, ne kadar manidardır. Otuz sene Şam civarında bulunan, 113 âlimden ilim öğrenen Bayezid-i Bistami Hazretleri, aşk-ı ilahide o kadar ileri ve ibadette o derece yüksekte idi ki namaz kılarken Allah korkusundan ve İslamiyet'e saygısından göğüs kemikleri gıcırda, yanında bulunanlar bunu işitirlerdi. Allah-u Teala'nın (celle celaluhu) aşkı ile öyle bir haldeydi. Ondandır başka hiçbir şeyi tanıyamazdı. Yirmi yıl yanında bulunan ve hiç ayrılmayan talebesine her çağırıldığında "Yavrum ismin nedir?" diye sorardı. Bir defasında, o talebe dedi ki, "Efendim. Yirmi yıldır hiç ayrılmadan, hizmetinizde bulunmakla şerefeleniyorum. Lakin her defasında ismimi sormanızın hikmetini anlayamadım." Bayezid-i Bistami Hazretleri, "Evladım kusura bakma. Her defasında ismini soruyorum. Allah-u Teala'nın (celle celaluhu) muhabbeti kalbime gelince, beni öyle bir hal kaplıyor ki ondan başka her şeyi unutuyorum. Senin ismini de hatırımda tutmaya çalışıyorum, fakat böyle hal olunca unutuyorum. Sen hiç üzülme." buyurup talebesinin gönlünü aldı. Allah'ı (celle celaluhu) sevenler böylesine sevmişlerdi, ölesiye. Rabbim herkese lütfeyesin.

Bayezid-i Bistami Hazretleri'ne bir gece uyku bastırdı, sabah namazına uyanamadı. Namazı kaza edip o kadar ağlayıp inledi ki, bir ses işitti. "Ey Bayezid, bu günahını affyledim. Bu pişmanlık ve ağlamana da ayrıca yetmiş bin namaz sevabı ihsan eyledim." diyordu. Aradan birkaç ay geçtikten sonra onu, yine uyku bastırdı. Şeytan gelip Hazreti Bayezid'in mübarek ayağından tutarak uyandırdı ve "Kalk namazın geçmek üzeredir." dedi. Bayezid-i Bistami Hazretleri şeytana "Ey mel'un! Sen hiç böyle yapmazdın. Herkesin namazının geçmesini, kazaya kalmasını isterdin. Şimdi nasıl oldu da beni uyandırdın?" buyurunca şeytan şu cevabı verdi: "Birkaç ay önce sabah namazını kaçırdığında pişmanlığın ve üzüntünün sebebiyle çok ağlayıp inlediğin için ayrıca yetmiş bin namaz sevabı almıştın. Bugün onu düşünerek seni uyandırdım ki sadece vaktin namazının sevabına kavuşasın, yetmiş bin namaz sevabına kavuşmayasın."

Soruyorlardı Bayezid-i Bistami Hazretleri'ne "Bulduğunuz şu derecelere nasıl kavuştunuz?" Cevabında buyurdu ki: "Her yerde Allah-u Teala'nın (celle celaluhu) gördüğünü ve bildiğini düşünüp, edebe riayet etmekle." Bayezid-i Bistami Hazretleri buyuruyor ki: "Dilini, Allah-u Teala'nın (celle celaluhu) ismini anmaktan başka işlerle uğraşmaktan ve başka şeyler konuşmaktan korusun. Nefsini hesaba çek. İlme yapış ve edebi muhafaza et. Hak ve hukuka riayet et. İbadetten ayrılma. Güzel ahlaklı, merhamet sahibi ve yumuşak ol. Allah-u Tealayı (celle celaluhu) unutturacak her şeyden uzak dur ve onlara kapılma.

Hamdolsun Alemlerin Rabbi'ne! Yüce Rabbim bizleri Kur'an, sünnet çizgisinden ayırmayın inşallah.

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle dua ederdi:
"Allah'ım senden seni sevmeyi,
seni sevenleri sevmeyi ve
senin sevgine ulaştıracak amelleri sevmeyi dilerim.
Allah'ım senin sevgini bana canımdan, ailemden ve soğuk sudan daha ileri kıl."

Yeliz ÇELİK

Meymûne (Berre) bint el-Hâris

Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) son eşi...

Meymûne annemiz (radiyallahu anh) 590 yılı civarında doğdu. Resul-i Ekrem ile evlenmeden önce adı Berre idi. Hz. Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) "cömert, dürüst ve itaatkâr" anlamına gelen bu ismi taşımayı insanın kendini tezkiyesi olarak kabul ettiğinden adını "Meymûne" olarak değiştirdi.

Mübarek annemiz, Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) kendisine dünür olduğunu duyunca derhal deveden yere indi ve: "Deve de üzerindeki de Resulullah'ındır." dedi. Sevincini ve memnuniyetini bu şekilde açıkladı. Bir rivayete göre de kendisini Resulullah'a (sallallahu aleyhi ve sellem) bağışladı. Nefsini ona hibe etti. Bu olay üzerine şu mealdeki ayet-i kerime nazil oldu: "(...) Bir de kendi nefsini peygambere hibe eden ve peygamberin de kendisini nikâhlamayı murat ettiği mü'min kadını, diğer mü'minlere değil, yalnız sana mahsus olmak üzere helâl kıldık. Kuşkusuz biz, hanımları ve elleri altındaki câriyeleri hakkında mü'minlere neyi farz kıldığımızı biliriz." (Ahzâb Sûresi: 50)

Meymûne (radiyallahu anh) annemiz çok hayırsever bir hanımefendi idi. Köleleri azat etmeyi çok severdi. Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) bu ahlâkından dolayı ona: "Allah seni bu hayrından dolayı mükâfatlandırsın." diye dua ederdi. Bazen borç para alır, onu infak ederdi. Bir seferinde büyük bir meblağ borçlandı. Ona: "Ey mü'minlerin annesi! Ne cesaretle borçlanıyorsun? Bunu nasıl ödeyeceksin?" diye sordular. Meymûne (radiyallahu anh) annemiz de Resulullah Efendimiz'den (sallallahu aleyhi ve sellem) duyduğu bir hadis-i şerifle cevap verdi. Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: "Ödemek niyetiyle borçlanan kişiye Allah Teâlâ yardım eder."

Hız. Aişe (radiyallahu anha) annemiz de onun hakkında: "Meymûne (radiyallahu anh) bizim hepimizden fazla Allah'tan (celle celaluhu) korkan ve sıla-i rahmi, yakın akrabaları gözetendi." derdi. Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ile dört sene beraber yaşayan Meymûne (radiyallahu anh) annemiz bir rivayette 46, başka rivayette ise 76 hadis-i şerif rivayet etmiştir.

Efendimiz'e (sallallahu aleyhi ve sellem) verilen evlenme izni artık Meymûne (radiyallahu anh) annemizle sona ermişti. Allah (celle celaluhu) bunu şu ayet-i kerime ile ilân etti: "Bundan sonra artık başka kadınlarla evlenmen, elinin altında bulunan cariye hariç, güzellikleri hoşuna gitse bile, bunların yerine başka hanımlar alman sana helâl değildir. Allah her şeyi gözetendir." (Ahzâb: 52)

Rabbim bizleri mübarek annelerimizin şefaatine nail eylesin. Selam ve dua rahmet Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ve ailesine, ümmetinin üzerine olsun...

Derya BAŞDAĞ

TÖVBE

Gökkubbe yarılırcasına şimşekler çakıyordu. Ortalık alaca karanlıktı. Rahmet öylesine şiddetle yağıyordu ki kuşlar hızla gökyüzünü terk ediyor, insanlar balık misali sırlıklam ıslanıyorlardı. Bazıları ağaç altına kaçışıyor bazıları bulunduğu bir çatı yamacına sığınıyor bazıları da rahmetin altında, rahmet ile ıslanmayı tercih ediyordu.

O gün yağmur sabahtan başlayıp öğlene kadar aralıksız devam etmişti. Aylardan haziran ayıydı. Pencerenin önünde ayakta durarak bir müddet çam ağaçlarının arasından yağmurun sesine bıraktım kendimi. Cama vuran damlacıklar ve odanın da sıcaklığı ile buhar yapmış olan pencereyi açtım, yağmur ile hem dertleştik hem de ağladık. Yağmurun çocukluğumdan beri bendeki tanımlı gözyaşı ile eş değerdı. Allah'ın (Celle Celaluhu) göndermiş olduğu bu rahmetin şehrimizi, manevi olarak temizlediğini düşünüp sessizce dualar eder, kendimin de maddi ve manevi temizlenmesi için Allah'a (Celle Cellaluhu) niyazlar ederdim. Nihayet yağmur durdu. Bu kez de doğa harikası olan o muhteşem renkleri ile gökkuşağı aydınlatıyordu İzmir sokaklarını. Toprakten gelen mis gibi toprak kokusu adeta huzurun ve mutluluğun kokusuydu.

Annem ve babam uzun yıllar önce vefat ettiğinden, yalnız yaşamış olduğum evimden kapıya doğru yöneldim, üzerime ince bir yağmurluk ve şemsiyemi de alıp caddeye doğru yürümeye koyuldum. Caddeler sesiz ve ıslaktı. Sağa sola kaçışan kediler, üzerime su sıçratan araçların arasından yürüyerek kordon sahiline ulaştım. İlerideki bankın üzerine yağmurluğumu sererek oturdum ve denizi seyre daldım. O esnada rahmetli annemin her yağmur yağdığında bizlere söylediği şu ayeti kerime kalbimde zuhur etti: “Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tövbe edin. Üstünüze gökten sağanak yağmurlar, bol nimetler yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu, günahkârlar olarak yüz çevirmeyin.” **Hud Suresi, 52. Ayet-i Kerime**

Ayeti kerime üzerine bir müddet tefekkür ederek hatalarıma, günahlarıma, eksik ve noksanlarıma kalbi samimiyet ile kurtuluşa ermek için Allah'a yönelerek bağışlanmak için ihlas ile dualar ettim.

Genç bir çocuk, elinde bir sepet ile simit satıyordu. Açıkmiş olacağımdan bir tane simit aldım. Simidin bir kısmını martılara attım. Kalan küçük bir kısmını da kendim yemiştım. İçim buruk gönlümde hüznün hâkimdi. Kendi içimdeki sessizliğe ve düşüncelere öylesine dalmıştım ki yanıma oturmak için izin isteyen zatın sesi ile irkildim. “Selamünaleyküm, İzniniz olursa oturabilir miyim?” dedi. Elbette buyurun lütfen diyerek, biraz kenara çekildim. Banktaki yalnızlığıma paylaşan zat ile hiç konuşmadan bir süre oturduk. İlk dikkatimi çeken ceylan gibi gözleri ve nurani yüzüydü. “Adınız ne?” diye sordu ceylan gözlü zat. Ayşe, dedim. “Benim adım da Mustafa, dedi.” Kendisinden öylesine güzel bir koku geliyordu ki ben o güne dek öyle güzel bir koku koklamamıştım. Durup durup o kokuyu içime çekiyordum. İzmir'in havasından, yağın yaz yağmurlarından, biraz da martılardan konuştuk. Mustafa Bey'de farkı bir şeyler vardı. Sanki karşılaşmamız bir rastlantıdan öte bir tevafuku. Mustafa Bey konuşuyor ben ise gözümü kulağımı kendisinden alamıyordum. Sesindeki zarafeti, özenle seçtiği kelimeleri, yüzündeki o mütebessim hali ile beni oturduğumuz bankın üzerinden alıp bilmediğim bir âleme doğru götürüyordu. Mustafa Bey, sanki kalbimin içindekileri okurcasına ruhuma iyi gelecek sözler sarf ediyordu ve bir ara sordu, “Nedir sizi bu kadar hüznü kılan şey?” diye. Cevap verirken biraz mahcup biraz da utanarak hatalarım, günahlarım, eksik ve noksanlarım dedim. “Hepimiz biraz eksik, biraz noksan ve günahkâriz.” dedi. “Günah kapısı Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem) hariç, O'nun ümmeti için herkese açıktır. Ancak Allah'ın (Celle Celaluhu) müjdeleyici ayeti kerimeleri ve hadisi şerifleri kullarına tövbe kapısını her daim aralamaktadır.” dedi. “Tövbe eden hiç günah işlememiş gibidir. Allahu Teâlâ, (Celle Celaluhu) çok affedicidir, affetmeyi sever. (Hâkim)” dedi. “İşte bu iki hadisi şerif kul her ne durumda olursa olsun, hangi günahı işlemiş olursa olsun, Allah'ın (Celle Celaluhu) vaaadinin hak olması neticesi ile bir rahmet, bir müjde, niteliğindedir.”

Başım öne eğerek ben çok günahkârim, bilerek ve bilmeyerek pek çok günah işledim. Bazen bu günahlara hiç aldırış etmedim hatta bazen de nefsimde tatlı geldiler. Yıllarca gaflet içinde yaşadım. Oysaki ailem beni böyle yetiştirmemişti, dedim. Mustafa Bey, başınızı yerden kaldırın lütfen, dedi. Ben de günahkârim, belki de en çok ben günahkârim, dedi. Hayretle gözlerim gözleri ile kesişti, fısıltılı bir ses ile yok dedim siz, siz günahkâr olamazsınız, sizde öylesine güzel bir nuranilik var ki, yoksa siz Hızır mısınız, dedim. Yine susarak tebessüm etti, ben Kuran ve sünnet yolunda mücadele eden bir sufiyim, dedi. Anne ve babama olan özlemim nedeni ile Mustafa Bey'in göğsüne, kalbinin üzerine başımı yaslayıp baba şefkati ile çocuk saflığıyla hıçkırma hıçkırma ağlamak istedim. Ama bu istediğimin bir hayalden öte olamayacağını da biliyordum. O gün, günün bitmemesi için içimden dualar ediyordum. Çünkü kıymetli zat ile karşılaşmamızın hak etmediğim halde Allah'ın (Celle Celaluhu) bana lütuf ve ikramı olduğuna Mustafa Bey'in de Allah (Celle Celaluhu) tarafından gönderildiğine kalbim artık mutmain olmuştu. Hiçbir şey rastlantı değildi. Deniz kenarında olmamız ve havanın da biraz rüzgârlı olması nedeni ile ikimiz de biraz üşümüştük. Mustafa bey, bana dönerek dilerseniz sohbetin kalan kısmına sahilin paralelinde bulunan karşı handaki çayhanede devam edelim, dedi. Hiç düşünmeden kabul ettim. Birlikte sakın adımlar ile çayhaneye doğru yürüdük. Ahşap tabureleri olan küçük bir masaya oturduk. Çayhaneye özgü limonlu çaylarımız gelmişti. Sohbetimiz saatler ilerledikçe çok daha keyifli olup kıymetli bir ders niteliğini alıyordu. Bir ara kendimi üniversitede amfide ders dinleyen o genç kız sanıyordum.

Mustafa Bey'in nasihat ve önerilerinin temeli ayet ve hadislerle dayanıyordu. Hal böyle olunca sohbet de giderek derinleşiyordu. Çantamdan kalem ve küçük not defterimi çıkardım, izniniz olursa notlar almak istiyorum, dedim. Tebessüm ederek evet anlamında başı ile onaylayarak sözlerine şöyle devam etti: "Zümer suresi ayet 54. Size azap gelmeden önce Rabbinize yönelin ve O'na teslim olun sonra yardım olunmazsınız. Müzemmil ayet 82de ise Rabbinin adını zikret ve sadece ona yönel, diye buyurmuştur." Siz sadece Allah'tan (Celle Celaluhu) yardım dileyin, O'ndan başkasını kendinize ilah edinmeyin, başınıza herhangi bir sıkıntı gelmeden Allah'dan (Celle Celaluhu) bağışlanmayı dileyiniz, hangi günahın içinde olursanız olun, hangi hatayı yapmış olursanız olun Allah'a (Celle Celaluhu) yönelip tövbe edin. Çünkü bağışlayan, koruyan, esirgeyen, ikram eden, nasip eden sadece Yüce Yaratanımızdır, dedi ve şöyle devam etti: "Sufi dilinde de Allah'a yönelmeye inabe denilmektedir." İnabe ne demektir, diye sordum. Mustafa Bey de "Bir kimse Allah'a (Celle Celaluhu) isyan etmese bile günahı kebairelerden kendini uzak tutsa bile, o kimsenin yine tövbe edip Allah'a (Celle Celaluhu) yönelmesine inabe denmektedir." dedi. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem) "Ben günde en az yetmiş kez, Allah'a (Celle Celaluhu) tövbe ederim." diyor, hâlbuki Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem) Allah'a (Celle Celaluhu) isyan etmesi düşünülebilir mi? Elbette düşünülemez. İşte onun o halini yakalayabilmek... Hz. Peygamber'in (sallallahu aleyhi vesellem) günah işlememiş olmasına rağmen, günahattan uzak olmasına rağmen ve bu konuda ismet sıfatı ile korunmuş, muhafaza edilmiş olmasına rağmen günlük yetmiş kez Allah'a (Celle Celaluhu) tövbe etmesi bizlere rehber niteliğindedir." dedi. Mustafa Bey'in bu öğütleri beni çok etkilemişti. Peygamber efendimiz Hz. Muhammed Mustafa'nın (sallallahu aleyhi vesellem) pek çok hadisi şeriflerinden birisini sizinle paylaşmak istiyorum, dedi. Hadis şerifin metni şöyleydi: Tövbe eden hiç günah işlemiş gibidir. Bu hadisi şerif üzerine şaşkınlığımı gizleyemedim, sesim inceden titremeye başladı. Bu nasıl bir hediyedir, dedim. İnsanoğlu bile kendi kendini affedemez iken Allah'ın (Celle Celaluhu) bizleri affetmesi sanırım hayatımda karşılıksız olarak aldığım en büyük ve tek hediye idi. Ayşe kızım, diye seslendi Mustafa Bey. Size bir tesbihat öğreteceğim, bu zikri istediğiniz zaman sayısızca söyleyebilirsiniz, dedi. Subhanallah ve bi hamdihi subhanallahil azim ve bi hamdihi estağfirullah el azim zikrini söyleyen kişinin deniz köpüğü kadar dahi günahları olsa, Allah (Celle Celaluhu) günahlarını affeder, dedi. Size tavsiyem hayırlı ameller için Allah'dan (Celle Celaluhu) yardım isteyiniz; ibadetler için, tövbe için, zikir için, Allah'dan (Celle Celaluhu) yardım isteyin. Allah (Celle Celaluhu) size nasip ederse siz tövbe edersiniz, gayret etmek size ait; çalışmak, istemek size ait, halk etmek ise O'na (Celle Celaluhu) ait. Eğer O (Celle Celaluhu) halk etmez ise siz istediğin kadar çabalayın, tövbe edemezsiniz. Sizin manevi rızkınızı keserse siz parmağınızı dahi oynatamazsınız, dedi. Limonlu çaylardan sonra kahve eşliğinde sohbetimize devam ettik. Mustafa Bey, sufi geleneğinde var olan zikir meclislerinden bahsetti. Adına zikrullah denilen zikir halkalarının da temizlenmek, tövbe etmek için bir fırsat niteliğinde olduğunu ancak bu noktada yine Allah'ın(Celle Celaluhu) bizlere nasip etmesinin, ikram etmesinin üzerinde çokça durdu ve beni kendilerinin de haftanın belirli günlerinde toplanıp sadece Allah'ı (Celle Celaluhu) zikir ettikleri zikir meclisine davet etti ve ekledi: "Allah'ı (Celle Celaluhu) zikretmek en büyük iştir, eğer siz Allah'ı zikrederseniz Allah da (Celle Celaluhu) sizi zikreder." (Ankebut suresi 45. ayet-i kerime) Ne muhteşem bir ayet! Ben bu ayeti kerimeyi ilk kez duyuyordum. "Tövbe etmek Allah'ın kullarına (Celle Celaluhu) lütfu ve ikramıdır. Ayşe kızım, şunu hiçbir zaman unutmayın: Kibirleşip de kendimizi kibir deryasına atıp istediğimiz zaman tövbe ederiz, istediğimiz zaman namaz kılarız, istediğimiz zaman ibadet ederiz demeyin. Sakin ola, böyle kendi kendimizce küstahlaşmayın. İnsana ibadet ve yahut da bu tür hayırlı ameller, insanda küstahlık da oluşturmasın, dedi. Bir kez, cümle günahlarınıza nasuh, samimi ve halisane bir şekilde tövbenizi ediniz ve yüce Allah'a (Celle Celaluhu) rücu ediniz diyerek, helallik isteyip çayhaneden ayrıldı. Çayhanenin etrafından akşam ezanının sesleri yankılanıyordu. Sanki tövbeye davet gibiydi. Ezanı dinledim, eve doğru yöneldim, abdest alıp secdeye kapanarak ihlaslı bir şekilde tövbe edip Allah'a (Celle Celaluhu) bana bu anı nasip ettiği için sonsuz hamdettim. Tövbesinde sadık olanlardan olmak duası ile...

Elif ASLAN

SÖZCÜKLER BİR DÜNYA

İsmet: 1. Ahlak ilkelerine bağlılık.

2. Dürüstlük, temizlik.

Samet: Sözlükte "bir şeye yönelmek" anlamındaki samd (sumûd) kökünden türeyen samed "ihtiyaçların giderilmesi için kendisine başvuru için kimse" demektir.

Dürüstlük: Dürüst olma durumu, doğruluk.

Ahlak: 1. İnsanın doğuştan getirdiği ya da sonradan kazandığı birtakım tutum ve davranışların tümü.
2. Kişide huy olarak bilinen nitelik; iyi ve güzel olan nitelikler.

Bağ: İki şeyi birbirine ya da birçok şeyi topluca birbirlerine tutturmak, bağlamak için kullanılan ip, sicim, şerit, tel gibi düğümlenebilir nesne. Bağ sözcüğü mecazen dostluk, güven ve bütünlük manasına gelir.

İlke: 1. Her türlü tartışmanın dışında, üstünde sayılan; ana düşünce ve inanış, baş kural.

Betül YÜCETAŞ

İSMETİN KANITI: MUCİZE

Dervişlikten öğrendiğim en önemli şey: “Allah büyüktür!” Allah öyle büyüktür ki: gördüğümüz, görmediğimiz, bildiğimiz, bilmediğimiz, duyduğumuz, duymadığımız her şeyi O yaratmıştır. Allah’ın yaratması her an devam etmektedir. Yüce Allah’ımızın ilk yarattığı Muhammed’in (sallallahu aleyhi ve sellem) ruhaniyeti ve nuraniyetidir. Kur’an-ı Kerim’de ve diğer ilahi kitaplarda peygamberlerin mucizeleri anlatılmıştır. Peygamberlere öyle mucizeler verilmiştir ki bu mucizeler iman ehlinin imanını kuvvetlendirmiştir. Allah-u Teala böyle mucizeler verdiği güzel peygamberlerini kendini bildirmek için göndermiş ve her birini günahattan korumuştur. Allah büyüktür! Kur’an-ı Kerim’de 28 peygamberin ismi geçmektedir. 3 tanesinin veli olabileceği söylenmiştir. Bazı kaynaklarda bundan dolayı 25 denilmektedir.

En’am Suresi

﴿25﴾ *Onlardan seni (Kur’an okurken) dinleyenler de vardır. Fakat onu anlamalarına engel olmak için kalplerinin üstüne örtüler çektik, kulaklarına da ağırlık verdik. Onlar her türlü mucizeyi görseler bile yine de ona inanmazlar. Hatta o kâfirler sana geldiklerinde, “Bu Kur’an eskilerin masallarından başka bir şey değildir” diyerek seninle tartışırlar.*

﴿26﴾ *Onlar hem insanları peygamberden uzak tutmaya çalışırlar hem de kendileri ondan uzak dururlar. Oysa onlar farkında olmadan ancak kendilerini mahvederler.*

﴿84﴾ *Biz ona İshak ve Ya’küb’u da armağan ettik; hepsini de doğru yola ilettik. Daha önce de Nûh’u ve onun soyundan Dâvûd’u, Süleyman’ı, Eyyûb’u, Yûsuf’u, Mûsâ’yı ve Hârûn’u doğru yola iletmıştik. Biz, iyileri böyle ödüllendiririz.*

﴿85﴾ *Zekeriyyâ, Yahyâ, İsâ ve İlyâs’ı da (doğru yola iletmıştik). Hepsi de iyilerden idi.*

﴿86﴾ *İsmâil, Elyesa’, Yûnus ve Lût’u da (hidayete erdirdik). Hepsini âlemlere üstün kıldık.*

﴿90﴾ *İşte o peygamberler, Allah’ın hidayete erdirdiği kimselerdir. Şu hâlde onların rehberliğine uy. De ki: “Ben, bu görevimden dolayı hiçbir karşılık istemiyorum; bilinsin ki bu, bütün insanlığa bir öğütten ibarettir.”*

Adem'e ruhundan üflememişken gelen çömlek sesinde
İdris Aleyhisselam'ın diktiği cennet elbisesinde
Gökkuşağı ile tufan bittiği bildirilen Nuh'un gemisinde
Kundakta iken konuşan İsa'nın nefesinde
Her mucize sendendir Allah'ım

Hud Aleyhisselam eliyle rüzgârı yönlendirdiğinde
Salih'e verilen deve dağın arasından geldiğinde
Ateş'in yakmadığı İbrahim'in serinliğinde
Her kurtuluş sendendir Allah'ım

İsmail'i bıçak kesmez iken
Yerden zemzem onlar için fıskırırken
Beytini, kiblemizi babasıyla diker iken
Lütuflar, ikramlar sendendir Allah'ım

İshak Aleyhisselam'a şehadet eden hayvanlar
Yakup Aleyhisselam'ın gözlerinden akan yaşlar
Eyyüb Aleyhisselam'a 'uğrayan' hastalıklar
Şifalar, nimetler sendendir Allah'ım

Yusuf'u sevmek gözü kör ettirir
Yusuf'u görmek eli bıçakla kestirir
Yusuf'u yaratan ki tüm güzelliği kendinde barındırır
Kerimoğlu, Kerimoğlu peygamberler sendendir Allah'ım

Şuayb Aleyhisselam'ın önünde dağlar düz olur
Musa'nın, Harun'un duası Tur-i Sina'da vuku bulur
Süleyman'a doğru rüzgâr gelir, taht yürür
Yardımlar, dostlar sendendir Allah'ım

Davud Aleyhisselam'ın Calut'a attığı üç taşa
Yunus'u karnından çıkararak balıkta
Muhammed-i Mustafa'nın attığı gözleri kör eden toprakta
Attığında o oku, atan sensin Allah'ım

Cebrail'in vahyi aldığı perdenin arkasında
Ay'ın ikiye bölündüğü çöl aydınlığında
Örtüsüne bürünen, alemlerin rahmeti
Muhammed'in nuru sendendir Allah'ım

Bereketsiz koyunlardan sütler fıskırdığında
Bir tas sütün bitmek bilmez coşkuluğunda
Bir gece Burak ile çıkılan Hak yolculuğunda
Dillerde olan; La ilahe illallah Muhammeden Rasulallah

Allah'ın mucizeleri ne bir şiire ne de bin şiire sığar. Bize mucizeleri, İsmetle süslediği peygamberlere veren Allah'a hamdolsun.

"Muhakkak Allah'ın Resulünde, sizin için, Allah'ın rahmetini ve âhiretin nimetlerini arzulayanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için güzel bir numune vardır." (Ahzab Suresi, 21. Ayet-i Kerime)

"Allah Peygamberimizi hata yapmaktan korumuştur. Hatası kusuru yoktur..."

(Üstad Mustafa ÖZBAĞ)

Hüsnanur TÜRE

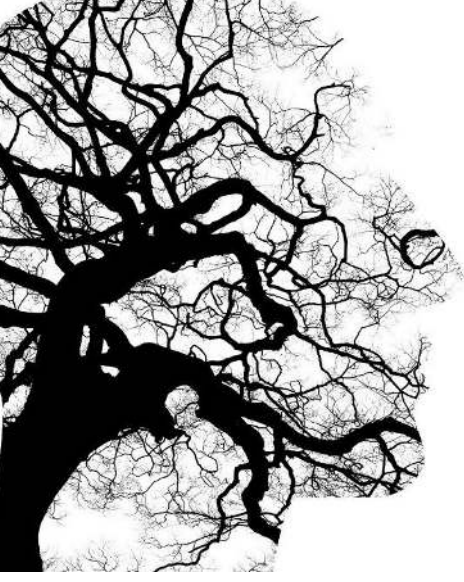
MÜREKKEB KOKUSU

Bir kan sesi duyunca göklerden süzülen
İnleyen düşlerin kıvrım kıvrım hecelerinde
Damla damla süzülen bir hu ile inleyen kubbelerin
Semalarından süzülen kandillerin çerağı
Sarar salkım salkım sıvanmış bir nur ile kervanı
Düzülür develer tekbirlerle yollara
Kandillerden alınan emanet 'hu hu' ların
Takılır boyunlarına yıllarca biriken selamı
Çölde tekbirle atılan her adımın koynunda
Salınır hep humarın ardından yeniden
Boynunda taşıdığı isten emanetin çalkalanan karanlığı
Yıllara ve yollara sırdaş olup bürünür karanlığına
Hasıl olur mürekkep böylece devenin boynunda
Gecelerce yol bulup yıldızların koynunda
Uzanır Mekke'nin ıssız ve uçsuz çöllerine
Dem tutar özledikçe sevdasının harını
Çalkalanır gözyaşıyla mürekkep devenin koynunda
İs değil artık demdir yazmak için sırrını
Varır 'İsmed' olan nur-u mübarek bir nebinin koynuna
İs olgunlaşıp olurken mürekkep
İsmed yazmaya koyulan her hattat
Titirer evvela hu ile başlamazsa kelama
Kayıp giderken kamyşın ince çizgisinde
Huruf-u mukatta
Miske bulanır Medine-i Münevvere'de Kusva'ya koşan her nokta
Varınca aylarca yollarca gecelerce sönen her kandil
Yanar yeniden alınca 'O'nun kokusunu Ravza-ı Mutahhara'da
Damlar ismed ismed kuruyan her hokkadan kelama
'Mim' ile 'he'nin buluşması bir an bile susmaksızın
Feryad feryad dokunan her harfin 'dal'ında
Kavuşur özlediği vuslatın nuruna
Kelam da kalem de kağıt da kamyş da
Yazar nokta nokta bezm-i elestten aşına
Bir aşkla kavuştuğu sevdasının ahını
MUHAMMED ADI İLE DÜŞÜNCE KELAM KAĞIDA
SİĞMAZ ARŞI ALANIN KARANLIĞINDA SEMAYA

LEYLA TUBA TOPTAŞ

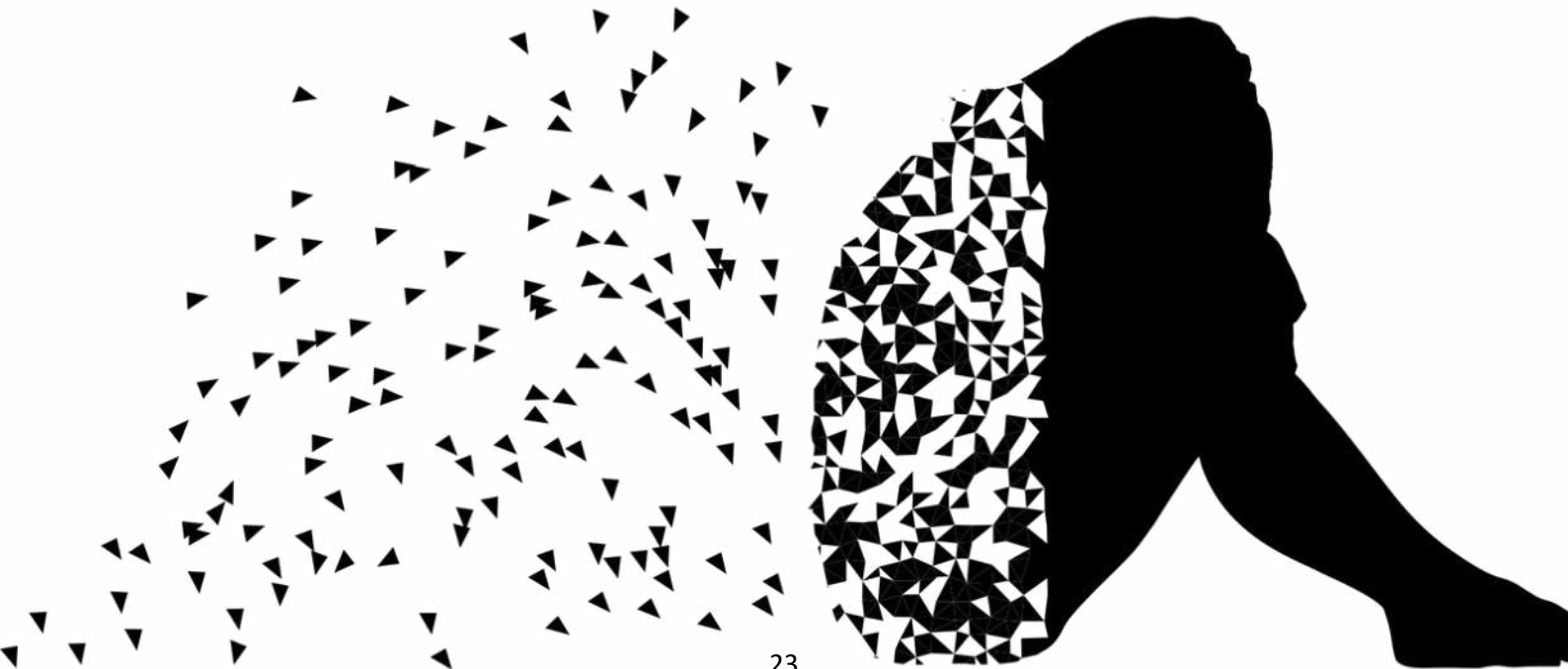

ANLAMSIZ İÇ DARLIĞI VE SIKINTI

Sebepsiz yere içinin daralması, anlamsız sıkıntı hali, hiçbir şeye odaklanamamak, evde duramama, mutsuzluk gibi duyguların hissedilmesi. Fiziksel hiçbir hastalığı olmadığı halde kendini hasta hissetmek, başladığı bir işte istikrar sağlayamama ve bu döngüden bir türlü çıkamamak. Son zamanlarda hızlı bir şekilde artan psikolojik hastalıklardan bir tanesi olan bu hastalığın altında yatan en önemli sebeplerden bir kaçısı insanların gelecek kaygısı, dışı süslü paketlerde ama içindeki ne olduğu bilinmeyen yiyeceklerin tüketilmesi, bilinçsiz antidepresan ilaç kullanımı, hedefsizlik...

İç sıkıntısının şifası ise başınıza gelen sıkıntı ve problemlerden kurtulmaya çalışmamak. Hastalığı, problemi sevin. Günlük yapmanız gereken işlerin listesini yapın ve tik atarak işleri bitirme hedefi koyun. Doğal beslenin, içinde ne olduğu belirsiz yiyeceklerden uzak durun, az uyuyun, başladığınız işi bitirmeden başka bir işe geçmeyin, kitap okuyun, namaz kılın, Allah'la konuşun, dünyayı sırtınıza almayın, bırakın dünya sizin yaşamınıza hizmet etsin. Siz hedefinize koşun...

Nigara Özak

ANNE KARNINDA PSİKOLOJİ

“Sonra nutfeyi bir alaka (embrio) yarattık, derken o alakayı bir mudga (bir çiğnem et parçası halinde) yarattık, derken o mudgayı bir takım kemik yarattık, derken o kemiklere bir et giydirdik, sonra onu diğer bir yaratık olarak teşekkül ettirdik. Yapıp yaratanların en güzeli olan Allah, pek yücedir.” Mü’minûn Suresi 14. Ayet 1

Bebekler anne rahmine düştüğü andan itibaren bir hücre olarak annenin psikolojisinden etkilenmeye başlarlar. Birçok anne- baba, anne karnında bu kadar erken zamanda çocuklarının etkilenebileceği konusunda bilgi sahibi değildir. Annelerin tutumlarında ve babaların annelere karşı olan tutumlarında bu dönemlerden itibaren daha dikkatli olması gerektiği aşikardır.

Bebek anne karnına düştüğü andan sonra, anne rahminin içinde sinir hücreleri giderek gelişir ve özellikle de gebeliğin 8. haftasından itibaren beyin hücreleri birbiri ile ilişki kurmaya başlamıştır. Bu durum hafızanın anne karnından itibaren oluşmaya başladığının göstergelerinden biridir. Beyin gelişimi ile psikolojik gelişim arasında ise paralel bir ilişki vardır. Bebek anne karnında hareketlenmeye başlayıp anne ile bağ kurmaya ve bu ilişki giderek kuvvetlenmeye, dolayısıyla annenin psikolojisi de çocuğa yansımaya devam etmektedir. Bebek doğduğu andan itibaren ise artık daha sıkı bir bağ ile anne ile bebek yollarına devam ederler. Yani aslında doğduğu andan itibaren yola başlamazlar.

Bir anne hamilelikte strese girdiğinde, üzülduğünde kortizon adrenalin salgılar ve plasentadan bebeğe geçer. Dolaylı olarak bebek de bu durumdan etkilenir. Yapılan araştırmalarda doğan bebeklerin de annenin duygularından ve psikolojisinden etkilenmeye hızla devam ettiği görülmüştür. Bir araştırmada yenidoğan bebeklerin istenmediğini düşündüğü anneden emmeyi reddettiği görülmüştür. Halbuki başka bir anneden rahat bir şekilde emmiştir.

Hamile bir annenin sigara içmeyi her düşündüğünde bebeğinin gerginleşerek kalp atışının hızlandığı yine başka bir araştırmada gözlenmiştir. 2

1 Yazır, E. H. (2001). Kur’an-ı Kerim’in Yüce Meali. Ravza Yayınları.

2 <https://www.drserapyalti.com/anne-karnindaki-bebegin-psikolojik-gelisimi/>

Yine amniyosentez geçiren bir bebeğin anne karnına iğne girdiğinde iğneye dönerek onu uzaklaştırmaya çalıştığı görülmüştür. Doktorlar bunu tekrar tekrar denemiş bebek her seferinde aynı tepkiyi vermiştir. Ardından başka anılar üzerinde yapılan çalışmalarda da benzer tepkiler gözlenmiştir. Tüm bu araştırmalar bebeklerin anne karnından itibaren kendi çevrelerinde olup bitenlerin farkında olduklarını ve tepki verdiklerini, dolayısıyla psikolojik olarak etkilendiklerini açık bir şekilde göstermektedir. 3

Psikolojik bir vaka örneği ile hamilelikte annesinden etkilenen bir çocuğun hayatını inceleyelim:

Hamile bir kadının babası hamile olmadan hemen öncesinde vefat etmişti. Hal böyle olunca hamilelik dönemini depresif ve babasının üzüntüsüyle geçirdi. Çocuk doğduktan sonra dönemsel olarak oldukça depresif psikolojik belirtiler gösteriyordu. Doktorlar bu durumun fizyolojik bir sebebinin bulamadılar ve psikolojik olabileceğini düşünmeye başladılar. Fakat henüz daha etkilenebileceği düzeyde yaşam deneyimi olmayan küçük bir çocuğun neden böyle olduğunu anlamak başta oldukça güçtü. Çocuğun depresif dönemlerinde mağaralarda ölmek üzere olan yaşlı adamların resimlerini çizdiğini farkettiler (mağaralar muhtemelen anne karnını , çocuğun anne karnında dedesinin yasını tutmasını temsil ediyor). Resimden sonra kendini kısa bir süre iyi hissedip sonra eski haline dönüyordu. Anne ve babasının arasında yaşanan çatışmalar çocuğun bu durumunu daha çok ortaya çıkarıyordu. Burada muhtemelen ebeveynlerin arasındaki çatışma olmasa çocuğun bebeklikte yaşadığı yasin ortaya çıkması zor olabilirdi. Buna benzer olarak anne karnındaki bebeğin deneyimleri sonucu yaşadığı bu tip rahatsızlıklara ilişkin pek çok vaka vardır. 4

Üstad Mustafa ÖZBAĞ bir sohbetinde bu konudan şöyle bahsetmektedir: "Çocuklar anne babayı anne karnında izlemeye başlar. Anne karnında dinlemeye başlar. Ben derim ya bazen çocuk sahibi olacaksın. Evet, anne karnında senin anneliğin ve babalığın başladı. Anne karnından düştü ve orada ilk çocuk oluştu. İlk önce kalbi başladı atmaya, kalbi başladığı anda atmaya, o seni dinlemeye başladı. O seni dinliyor artık. Şimdi anne baba arasında problem olsun; çocuk o kavga gürültü esnasında anne karnında stres sahibi oldu. Anne karnında stres oldu. Anne stresli bir hamilelik yaşadı. Çocuğun üzerine tecelli etti. Stresli bir çocuk oldu %90. Annede alkol var. Çocuk alkole bağımlı doğuyor. %90 anne uyuşturucu kullanıyor, çocuk %90 uyuşturucuya eğilimli yetişiyor. Anne de sapkınlıklar var, çocukta %90 o sapkınlıklar görülüyor.

3,4 <https://www.dogumakademisi.com/en/professionals/articles/prenatal-psikoloji--dogum-oncesi-psikoloji/116/the-vulnerable-prenate---anne-karnindaki-kirilgan-bebek-emerson-wr/239/>

Anne takva sahibi çocuk da takva sahibi oluyor. Büyük bir çoğunlukta. O zaman anne babalar sadece kendileri için yaşamayacaklar. Madem ki sen evlendin, çocuk sahibi oldun, çocuğunun da ne yapacak? Mesuliyetini üzerine alacak. Henüz daha anne karnındayken çocuk ne yapacak? Kendini dizayn edecek ona göre çocuk yetişecek çünkü. Sen çocuğunun iyi olmasını istiyorsan, anne karnında kendini terbiye et, sen kendini terbiye etmezsen çocuğundan terbiye bekleme. Sen sinirsellik yaptın, dönüştün, kavga ettin, bağırımtım, çağırırsın o çocuk da sinirsel olarak doğdu. Hatta içeriden erkek çocuksa başladı tesbih atmaya içeride dışarı çıktığında ortalığı dumanını çıkaracak. Yok kız çocuğuyusa hırçın bir çocuk geliyor demektir. Valla kıracak dökecek fatçak başka bir yerde arama. Hep ben derim ya çocuklarınızda kabahat aramayın kendinizde arayın. Biz Nuh (aleyhisselam) değiliz böyle çocuğumuzla imtihan olalım. Biz Adem (aleyhisselam) değiliz öyle çocuğumuzla imtihan olalım. Biz Lut (aleyhisselam) değiliz, eşimizle imtihan olalım. Böyle herkes hemen onlara pay biçer ya hani işte Adem'in de çocuğu böyle oldu, şunun da çocuğu böyle oldu, ya biz onlardan değiliz siz niye kendinizi onlarla eşdeğerde tutuyorsunuz ki? O çocuk senin ektiğin ne ektiysen onu biçeceksin. Arama başka yerden. Her başına ne geliyorsa kendinde ara. Her başına ne geliyorsa? Yoksa ayeti kerimeyi inkâr etmiş olursun. Ayeti kerimede diyor ki, "Sizin önünüzde sizin yaptıklarınız vardır." Ayeti kerime bu, senin önünde senin yaptıkların var." 5

Özetle insan anne karnına düştüğü andan itibaren çevresinden etkilenmeye başlar. Annenin yaşadıkları, psikolojisi doğrudan onun psikolojik altyapısının temelini oluşturur. Bu sebeple anneler bu süreçte kendilerine dikkat etmeli, babalar da eşlerinin bu dönemde hassas olduğu bir dönem olduğunu unutmayıp annelere destek olmalıdır.

Hümevra SEVİNÇ YILDIZ

SOSYAL MEDYA VE AHLAKİ DEĞERLER

Hayatımıza gün geçtikçe yerleşen sosyal medya, kişilerin kendilerine ya da bir başkasına ait bilgileri çok rahat bir şekilde üçüncü kişilerle paylaşmasına olanak tanıdı. İş öyle bir noktaya geldi ki, artık kişiler sadece sosyal medyada “fenomen” olmak için çok abzürt davranışların içerisine de girmektedirler. Bunun yanı sıra “gündemde kalmak” için yapılan çabalamaları, kendi yaptığı usulsüzlükleri ortaya çıkartan kişilere karşı yapılan “karalama ve yalan haberleri” saymıyorum bile. Size bu durumu bir örnekle açıklamak istiyorum: başrolümüz halk tarafından itibar gören, tanınmış etrafı tarafından sevilen A kişisi. Bu A kişisi Kuran, Sünnet, Vatan, Millet demiş yola çıkmış, etrafındakilere Allah’ı tanıtmış, sevdirmiş birisi. Bu kişi haksızlıklar karşısında dik duran, usulsüzlüklere boyun eğmeyen ve peşine düşen bir şahsiyet. Bir B kurumu ve kişileri, A kişisine ve yanında bulunanların hakkını gasp etti. A kişisi de B kurumuna ve kişilerine dava açarak davayı kazandı. Bunu sindiremeyen B kurumu ve kişileri A kişisi hakkında yalan ve uydurma haberleri sosyal medyadan yaydı. (Bu haberler yine A kişinin daha önceden dava açıp suçsuz olduğu haberler.) Şimdi geldik en önemli noktaya; bu paylaşımı gören A kişinin sevenleri, avukatları haberin yanlış olduğuna, bununla ilgili davanın kazanıldığına yönelik yorumlarda bulundu. Ve buna rağmen B kurumu ve kişileri bu haberi gerçekmiş gibi paylaşmaya devam etti. İşte tam burası ahlakın çöktüğü, çökmesiyle beraber toplumu da ifsat ettiği noktadır. Yalan haberlerle insanlara farklı bir algı oluşturulmaktadır.

Aslında biraz incelerseniz, toplumda çok dindar ve ahlaklı gibi görünen bir kısmın sosyal medyada bu ahlaki değerleri hiçe sayarak neler yaptığını sizde görebilirsiniz. Buna toplum o kadar alıştı ki artık herkes bu durumu normalleştirdi. Artık bir evli kadın Tiktok’ta yabancı erkeklerle konuşmasını yadırgamıyor, bunu normal görüyor. Bir evli erkek sosyal medyada beğendiği, yorum yaptığı başka bir kadının resmi için utanmıyor. Anneler çocuklarının nasıl sitelerde dolaştığını önemsemiyor.

“Ne ekerseniz onu biçersiniz.” Atasözümüz gün geçtikçe karşımıza çıkacağı benziyor. Sözlerime Allah Resulünün sözleri ile son vermek istiyorum :

“(iyi) Müslüman, dilinden ve elinden Müslümanların zarar görmediği kimsedir. Muhacir ise, Allah’ın yasakladığı şeylerden uzak duran kimsedir.” (Buhârî, İmân 4-5, Rikâk 26; Müslim, İmân 64-65)

Behiye KOCA

فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَاتُ كَذِبَانِ

“Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini inkar edebilirsiniz?”¹

“Dünya kelimesi, “yakın olmak” mânasına gelen dünüv kökünden türemiş “en yakın” anlamındaki ednâ kelimesinin müennesidir. Kuran’da âhiret ve âhiret hayatının karşılığı olmak üzere çok defa, “yakın hayat” anlamındaki el-hayâtü’-d-dünyâ tamlamasında hayat kelimesinin sıfatı olarak, bazan da belirli (mârife) şekliyle isim olarak kullanılmıştır. Kur’ân-ı Kerîm’de arz coğrafî, dünya ise dinî ve ahlâkî bir terim olarak yer almıştır.”² Dünyayı bir bütün olarak ele almak pek karmaşık olur. Ancak günlük yaşantımızda mucizelere her sabah, her akşam şahit olduğumuzu biliyor muyduk?

Dünya’nın şekli hakkında eski çağ insanları fikirler öne sürmüşlerdir. Örneklendirecek olursak Anaksimenes’in çizdiği düz ve dikdörtgen şekilli Dünya haritası, Dünya’yı suda yüzen bir disk şeklinde olduğunu düşünen Tales, silindir veya prizma yüzeyi olarak düşünen Anaksimandros’un fikirleri öne çıkanlardır. Dünya’nın küre şeklinde olduğu görüşü ise M.Ö. 4. yüzyılda ortaya çıktığı tahmin edilir. Bu görüş aynı yüzyılda, Pisagor (pythagoras) okulunun düşüncesine bağlı olan Aristo (Aristoteles) tarafından bilim dünyasına mal edilmiştir. Bundan sonra özellikle Doğu Akdeniz uygarlıklarında matematik ve geometrinin gelişmesiyle Dünya’nın küre şeklinde olduğu düşüncesi savunulmuştur. Bu konu hakkında pek çok delil ortaya konularak küresel şekli kanıtlanmıştır.

Dünyanın takip edilen diğer bir unsuru da hareketleridir. Bu dinamizmi ikiye ayırabiliriz. Birincisi kendi eksenini etrafında dönmesi, ikincisi ise Güneş’in etrafındaki döngüsüdür. Güneşin etrafındaki dönüşünü bir yılda tamamlar (365 gün 6 saat, 48 dakika, 46 saniye). Dönüşünü gerçekleştirdiği bu yola yörünge düzlemi denir. Dünya’nın eksenini ile yörünge düzlemi (ekliptik) arasında 66 derece 33 dakikalık bir açı ve Dünya’nın yörünge düzlemi ve Ekvator düzlemi arasındaki 23 derece 27 dakikalık açı bulunması birinci derecede mevsimleri oluşturur. Ekvator’un iki tarafında bulunan bu değerlerden birincisi olan 23 derece 27 dakikalık paralele, kuzey yarım kürede Yengeç Dönencesi, güney yarım kürede Oğlak Dönencesi denir. 66 derece 33 dakika olan ikinci değerden kuzeydekine kuzey kutup dairesi, güneydekine ise güney kutup dairesi denir. Dünya’nın eğikliği ile beraber Güneş’in etrafında dönmesi matematik iklim kuşaklarını meydana getirir.

Sıcak iklim kuşağı veya tropikal kuşak; 30,5 derece kuzey paraleli ile 27 derece güney paraleli arasındaki kısmı içine alır. Kuzeyde sınırın yukarılara çıkmasının nedeni daha fazla kara parçasına sahip olması, okyanus akıntıları ve genel hava dolaşımı sonucu kuzey yarım kürenin daha fazla ısınmasıdır.³ Ilıman iklim kuşağı veya ılıman kuşak; kuzeyde 30,5 derece kuzey paraleli ile 68,5 derece kuzey paraleli, güneyde 27 derece güney paraleli ile 48 derece güney paraleli arasındaki alanı içine alır. Soğuk iklim kuşağı veya soğuk kuşak; 68,5 derece kuzey paraleli ile kuzey kutup noktası, 48 derece güney paraleli ile güney kutup noktası arasında ifade eder. Eksen eğikliği ile belirlenen paralel daireleri arasında yıl boyunca dönüşe bağlı olarak mevsim devinimi meydana gelir. Kuzey ve güney yarım kürelerde bu devinim zıt olarak devam eder. Yörünge elips olmasından dolayı en yakın olduğu zaman (3 Ocak) gün beri ve en uzak olduğu zaman (4 Temmuz) ise gün öte denir. Bunun sonucunda 21 Mart -23 Eylül ekinoks⁴ tarihlerinin eşit olmasını engeller ve eylül ekinoksu iki gün gecikerek 23 Eylül’de gerçekleşir.

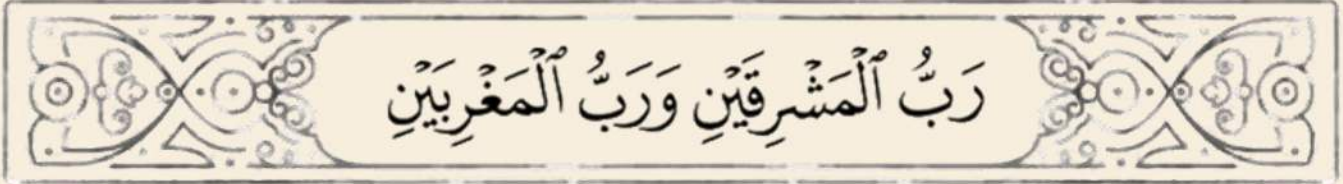
¹ Rahman Suresi -18. Ayeti Kerime

² <https://islamansiklopedisi.org.tr/dunya--tasavvuf>

³ Prof. Dr. Mesut Elibüyük, Matematik Coğrafya Evren, Gezegenler, Dünya, Zaman, Ankara, Ekol Yayın Evi, 2000, sf-115, sf-120, sf-220, sf-221, sf-225

⁴ (Güneş ışınlarının ekvatora dik gelmesi ve dünyanın her yerinde gece ve gündüzün eşit olması)

Güneş ışınları 21 Haziran'da Yengeç Dönencesine dik geldiğinde kuzey yarım kürede, 21 Aralık Oğlak Dönencesine dik geldiğinde güney yarım kürede en uzun gündüz, en kısa gece yaşanır. Bu tarihler haziranda kuzey yarım kürede yaz gün dönümü, aralıkta ise kış gün dönümü olarak adlandırılır. Böylece Dünya'nın orta enlem kuşağında bir yıl boyunca bir noktada farklı sıcaklık dönemleri yaşanır ve Güneş'in doğuş ve batış noktası sürekli yer değiştirir. Dünya günlük olarak sürekli batıdan doğuya doğru döner. Ancak Güneş'in doğuş yeri eksen eğikliğinden dolayı her gün yer değiştirmek zorunda kalır. Biz bu bilgileri bilmezden evvel Kuran-ı Kerim'de Rabbimiz bizlere bu bilgiyi peygamberi Muhammedi Mustafa (sallallahu aleyhi ve sellem) ile haber vermiştir.

"O, hem iki doğunun Rabbi, hem de iki batının Rabbidir."⁵

Üstadımız Mustafa Özbağ Efendi, ayeti kerimeyi bize şu ifadelerle anlattı: "Güneş, Dünya ve Ay hareketlerini takip etmek lazım. Dünya malum biraz eğimli duruyor. Biz şimdi çocukluktan çıkarken sabahları güneşin doğuşuna bakardım ben. Mesela bahar mevsiminde güneşin doğuşu, böyle bizim bahçeden güneşin doğuşu o Tire'deki dağların ardından geliyordu. Baharda farklı bir yerden doğar, yazın farklı bir yerden doğar. Böylece o hani iki doğu olmuş olur. Aynı şey batarken de aynı oldu,

batarken de normalde bunun tam karşı simetriğinden batardı. Tabi bu ayeti kerimeyi biz o zaman için bilmiyorduk iki doğu iki batı, iki doğu iki batı bu. Bu şimdi hem Kuranın aynı zamanda da ilahi bir kelam olduğuna delili. Bundan 1400 yıl önce insanların güneşin doğuşu aynı noktada ama Dünya'nın Güneş etrafında dönerken eğimiyle alakalı, farklı yerlerden güneş doğuyormuş gibi görünmesi 1400 yıl öncesinden anlaşılacak bir şey değil. Bu da Kuran'ın bu manada ilahi bir kelam olduğunun delili. 1400 yıl önce bir kimsenin, bir şahsın bunu tespit etmesi bunu anlaması mümkün değil. O yüzden dünyaya göre iki doğu var. Dünya'nın Güneş etrafında dönmesi ve eğimiyle alakalı. Ve aynı zamanda da iki batı var. Bu manada da iki tanede batı olmuş oluyor. Allahuallem..."⁶

EMİNE ÖZTAŞ

⁵ Rahman Suresi-17. Ayeti Kerime

⁶ 1 Nisan 2023 Cumartesi Gündüz sohbeti

Çay Sohbetleri

Tövbe kapısı açıktır.

Kendine gel,bundan böyle çekin artık,çünkü;

Allah keremiyle tövbe kapısı açıktır.

Öbürlerinin hepsi de bazen açılır,bazen kapanır.

Fakat tövbe kapısı hep açıktır.

Bunu ganimet bil...kapı açık...

(Mesnevi 4.cilt 2502/2508 beyit)

-Ey Allah'ın hak vadine koşan yolcu,tövbe kapısını nasıl buldun?

Allah Teala ya tövbe etmenin güzelliğini günah işlerken öğrendik.Bizi rahatsız eden günahları işlerken.Biz ne yaparsak yapalım karşımızda,daima açık olduğunu kabul ettiğimiz bir Rab kapısı vardı.Bizi her daim affedecek olan Rab kapısı.O kapıdan ayrılmama duası ile...

Kişinin sırrı ağacın köküne benzer.Yaprakları,o kökten feyz alırda kupkuru gövdesinden çıkar,yeşerir.Yapraklar,köke göredir.Ağaçta böyle olduğu gibi nefislerle akıllarda da böyledir.Vefa ağaçlarından göklere yücelmiş kollar,kanatlar var...Kökleri yerli yerinde de ferileri gökte.

(Mesnevi 3.cilt 4387/4388 beyit)

-Ey Allah'ın hak vadine koşan yolcu, vefa kapısını nasıl buldun?

Sana o kökü veren Rabbin, kökü yeşertecek olan sen. Halifesin. Köküne sahip çık, vefalı ol, ona iyi bak, incitme, söz dinle ki, yeşeresin. Sende meyve veresin...

Allah ümitsizliğin boynunu vurmıştır. Çünkü günah ve suç ibadet olmuştur.

O günahın ibadet olduğunu gördün mü? İşte o an, şeytana yomsuz bir andır.

Beri gel; ben sana kapımı açtım...

(Mesnevi 1.cilt 3836/3841 beyit)

-Ey Allah'ın hak vadine koşan yolcu, ümit kapısını nasıl buldun?

Bazen bir garip oluyor insan, neden sorularında boğuluyor. Ümidini kaybediyor. O an bir ses geliyor. "Ben buradayım, ben senin yanındayım". O ses seni hayata bağlıyor. Hayatını güzelleştirdikçe güzelleştiriyor. Ümidini artırdıkça, arttırıyor.

İnsan sevmeyi öğreniyor...

Görünüşe aldananlar, cevherlere gark olmuşlar...

İç yüzüne ehemmiyet verenler, mana denizini bulmuşlar.

Himmetsizler himmete ermiş...

Himmet sahipleri nimete erişmiş!

Kapıdan ses gelmekteydi: Ey istekli, gel!

(Mesnevi 1.cilt 2743 beyit)

Latife Karataş Özbek

Zeynep Koçdemir

DUYUSAL EL ETKİNLİĞİ

MALZEMELER

- Kilitli poşet
- Siyah asetat kalem
- Renkli ponponlar
- Diş fırçası
- Saç jölesi

Kilitli poşetin üzerine siyah asetat kalemle iki adet el resmi çizilir.

Kilitli poşetin içine renkli ponponlar elin içine gelecek şekilde doldurulur.

Saç jölesi eklenip poşet kilitlenir.

Diş fırçasıyla ponponları ellerin dışına iterek ellerin mikroplardan temizlenmesi sağlanır.

Ayşegül SÜKÜT